

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 30

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 27 de març del 1996, a les 10,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1387/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a promoció de refugis de caça. (**Ajornada**) 1074
 - 2) RGE núm. 1396/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a subvencions de la Presidència destinades a entitats, associacions i ajuntaments ubicats a les diferents illes. 1075
 - 3) RGE núm. 1419/96, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de béns immobles ubicats a les diferents illes. 1076
-

- 4) RGE núm. 1421/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a actuacions del Govern davant les actuacions il·legals de pesquers italians en aigües de les Illes Balears. (**Ajornada**). 1077
- 5) RGE núm. 1422/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a canvis de titulars en alguna de les conselleries del Govern. 1077
- 6) RGE núm. 1423/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribució de competències als consells insulars en matèria d'escoles infantils. 1078
- 7) RGE núm. 1424/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a retard en l'atribució de competències d'agricultura als consells insulars. 1079
- 8) RGE núm. 1552/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a aplicació de les mesures contemplades en el Reglament 2078/92 (CEE), de 30 de juny, desenvolupades pel R.D. 632/95, de 21 d'abril, a l'illa de Menorca. (**Ajornada**). 1079
- 9) RGE núm. 1553/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a l'eliminació de tanques publicitàries i restes de tanques publicitàries a les carreteres de les Illes Balears. 1080
- 10) RGE núm. 1554/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a personal científic i de vigilància del parc natural de s'Albufera des Grau. (**Ajornada**). 1081

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 1542/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern respecte del Pla energètic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 836/96. 1081

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1341/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig contra l'aplicació de la Llei Helms-Burton. 1089

- IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI** RGE núm. 4086/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de les àrees naturals i règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, per a l'ampliació de l'àmbit de protecció de la costa sud de Ciutadella (ANEI 14). 1094

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 1387/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a promoció de refugis de caça.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, la primera pregunta que formula el Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a promoció de refugis de caça. Sí, Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Abans de formular les preguntes, demanaria ajornament de totes aquelles preguntes que es refereixen a Agricultura, ja que el conseller -ho vaig anunciar ja a la Junta de Portaveus- no es troba en aquesta sala. Demanaria ajornament per a la propera sessió de les preguntes 1387, 1421, 1552 i 1554. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vice-presidenta. Per tant, s'ajornaran aquestes preguntes.

I.2) Pregunta RGE núm. 1396/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a subvencions de la Presidència destinades a entitats, associacions i ajuntaments ubicats a les diferents illes.

Passam a la pregunta següent que també formula el diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a subvencions de la Presidència destinades a entitats, associacions i ajuntaments ubicats a les diferents illes. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Quina és l'opinió del president del Govern davant el fet que l'any 1994 les subvencions de la Presidència del Govern destinades a entitats, associacions i ajuntaments ubicats a Mallorca varen totalitzar més de 61 milions de pessetes mentre que pel mateix concepte a Menorca sols es rebien 724.000 pessetes, i Eivissa i Formentera no rebien ni un cèntim. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, dir-li que podria rebatre això amb xifres, però no faré aquest tipus d'argumentació. Sí que va rebre Eivissa i Formentera, concretament la Federació Pitiüsa de Tercera Edat i l'Associació Puig d'En Vall, l'any 94, que són les úniques ajudes que varen rebre, però el que faré serà contestar amb un altre tipus d'argumentació.

Es varen presentar 136 ajudes iniciades a favor d'entitats associatives, i de les 136 ajudes, se'n concediren 99 favorablement, 11 varen ser tramitades a través d'altres conselleries via conveni, i únicament 11 ajudes varen ser denegades. I jo li diria, Sr. Diputat, que repari en una dada, cap expedient d'Eivissa i Formentera no va ser denegat, i només un expedient de Menorca va ser denegat i ho va ser perquè l'activitat per a la qual s'havia sol·licitat la subvenció no es va poder dur a terme, em referesc concretament a la representació d'una obra al Teatre Principal de l'Associació Gent Gran de Ciutadella. Per tant, la realitat no és que es discrimini cap de les Illes, sinó que no hi va haver peticions d'aquestes illes, d'aquestes entitats associatives de Menorca i d'Eivissa i Formentera i que tan sols una de Menorca es va denegar i va ser exclusivament perquè no es va dur a terme l'activitat per la qual es demanava la subvenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. *Excusacio non petita*, ... Ningú no havia parlat de discriminació, n'ha parlat la vice-presidenta, jo no ho havia dit, li he demanat què en pensava d'aquest fet, de discriminació n'ha parlat vostè. Miri, m'ha de reconèixer, Sra. Vice-presidenta, que és lògic que en conèixer les xifres referides a les subvencions que es varen concedir per part de Presidència l'any 93 i l'any 94, el coneixement de les xifres causi mala fe entre els diputats de les illes menors, de tots els grups, en poden estar ben segurs. Vostè sap que una de les nostres feines és precisament la de controlar l'acció del Govern, per tal d'assegurar que aquest amb les seves actuacions no discrimini ningú, i la paraula l'ha utilitzada vostè. En aquest cas, una de dues, o a les entitats, associacions i ajuntaments de Menorca i Eivissa i Formentera els falta informació i per tant per açò no demanen determinats ajuts, o bé hem de pensar que els sobren els doblers ja que no sol·liciten els ajuts que demanen les entitats, associacions i ajuntaments de l'illa de Mallorca.

És o no sospitós, Sra. Vice-presidenta, que dins aquesta relació de subvencions s'hi trobin 19 associacions de veïns de l'illa de Mallorca i cap de Menorca i d'Eivissa?, és o no poc lògic que mentre a Menorca sols es concedia una subvenció destinada a associacions de tercera edat i una a Eivissa, a Mallorca se'n subvencionaven 37, associacions?, és o no il·lògic que es donin aquestes xifres? Miri, Sra. Vice-presidenta, una de les bases del funcionament democràtic de les institucions és que quan s'oferten determinades possibilitats als ciutadans, es parteixi del principi de publicitat, i ja li vull fer avinent que a Menorca i a Eivissa no tenen coneixement que existeixin aquestes possibilitats subvencionadores, si no, en pot estar ben segura, moltíssimes més associacions en demanarien, i del que sí li puc donar seguretat és que aquest diputat assumirà les funcions de fer-ho arribar a totes les associacions, totes les entitats que a Mallorca demanen ajuts a la Presidència, ho demanaran a partir d'ara també des de Menorca, Eivissa i Formentera, i hauran d'augmentar la quantitat o les hauran de repartir millor. Però creguin-me que amb la situació que tenim, i s'ha donat ja per dos anys consecutius, no es pot sostenir com una actitud de plantejament igualitari per al conjunt de les Illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. La paraula discriminació, sí, Sr. Orfila, l'havia usada vostè, perquè ja s'havia encarregat vostè de fer aquest tipus de comentaris davant la premsa i, per tant, jo em vaig avançar, i sí la va usar vostè, no sortia de mi. En segon lloc, dir-li que jo li agrairia aquesta labor, però que s'ha publicat i el tema de publicitat està publicat al Decret de regulació de subvencions en el BOCAIB en un termini que va aproximadament fins a octubre, per tant, surt el decret des del febrer fins a octubre, el BOCAIB, entenc que arriba a totes les illes, a més és un termini quasi de deu mesos que hi ha per demanar-les, i a mi em sap molt de greu, però no se n'ha denegat cap ni una d'Eivissa i Formentera i de Menorca només una, perquè no es va dur a terme l'activitat, i qualsevol ciutadà de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i de Mallorca, qualsevol entitat associativa té dret a demanar-ho, el decret està publicat a través del mitjà que marca la llei, que és el BOCAIB, i a més a més amb un termini de nou o deu mesos per demanar-ho en tot l'any. Aquest decret no és una sorpresa avui, vostè sap que a comissió ho hem discutit i jo he dit que aquest decret existia i que es demanassin les ajudes, i si vostè vol fer la publicitat estic encantada perquè el que volem és que ho demanin com més millor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1419/96, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de béns immobles ubicats a les diferents illes.

Passam a la següent pregunta que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de béns immobles ubicats a les diferents illes.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. *E pur si muove*, no obstant és cert, continuen sense demanar-ho perquè no ho coneixen. Nosaltres li demanam, Sra. Vice-presidenta, una pregunta, o Sr. President del Govern, molt semblant: quina és l'opinió del president del Govern davant del fet que d'ençà que es va aprovar l'Estatut d'Autonomia, és a dir, l'any 1983, fins a l'any 1994, el Govern hagi comprat béns immobles ubicats a l'illa de Mallorca per valor de 5.630.991.000 pessetes, mentre a Menorca sols se'n comprava un per valor de 60 milions de pessetes, i quin un, i a Eivissa i Formentera, tres, per valor de 68 milions de pessetes. Quina és l'opinió del Govern davant açò?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo li record, estimat Sr. Orfila, que dels 5.630 milions aproximadament el Govern ha invertit 3.000 milions corresponents íntegrament a l'adquisició de Cala Mondragó. A més a més, el Sr. Diputat també sap que des de l'any 93 nosaltres hem anat adquirint en compliment dels pactes autonòmics distintes competències i distintes traspessos amb mitjans humans i materials afectes a aquestes noves competències, que han obligat a realitzar distintes inversions per fer instal·lació de distintes dependències administratives a Palma, concretament serien bàsicament uns 1.500 milions: la seu de la Conselleria de Turisme, les Minyones, etc., etc. A més a més, el Sr. Diputat haurà comptabilitzat dins aquests 5.600 i busques de milions, les despeses de compra de l'edifici del Parlament, que vostè sap perfectament, en qualsevol cas, el seu cost. En definitiva, per tant, en aquestes inversions no hi ha cap tipus de discriminació, sinó que són per mor d'aquestes inversions totalment justificades i que no signifiquen, en cap cas, una desproporció entre illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. No sé quin concepte deu tenir la vice-presidenta de la proporcionalitat que hauria d'existir a l'hora d'adquirir patrimoni o de dur a terme inversions a cadascuna de les illes, però cregui'm que el tant per cent d'inversions que s'han fet en adquisició de béns immobles, tant finques rústiques com edificis a l'illa de Mallorca respecte de les altres illes, clama al cel. I m'ha de reconèixer, Sra. Vice-presidenta, que és lògic que a les illes de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa i Formentera causin malestar xifres com aquestes, i que malgrat les promeses que des del Govern es fan, el president em va contestar a un moment determinat en el sentit que intentaríem corregir aquesta situació que denunciem, el fet és que no hi ha en aquest moment cap partida pressupostària per fer front a la compra de béns immobles i finques rústiques a les illes denominades menors. Mentre que el Govern planteja construir, per exemple, una nova seu per a la Conselleria d'Obres Públiques que pot costar 2.000 milions de pessetes, enguany en faran simplement els projectes i costaran dotzenes de milions de pessetes, i que ha publicat aquests dies al BOCAIB, i aquí en tenc la còpia, un anunci d'una contractació d'obres per remodelació de la Conselleria d'Economia i Hisenda per valor de 82 milions de pessetes, segurament fa falta, no els ho negam, han anunciat, a més, que comprarien determinades finques que es troben en perill de ser urbanitzades, la Conselleria d'Agricultura ha parlat de comprar determinats espais privats per convertir-los en públics, perquè açò implicava la defensa de determinats elements de flora i fauna que havien de ser protegits, però a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, no hi ha elements que facin necessari que també es prenguin mesures com aquestes?

Miri, que es pugui fer de tot i molt a aquesta comunitat, de tot i molt, i que des de fa vuit anys es neguin els 50, miserables, 50 miserables milions que proposam dedicar any rera any als pressuposts a l'adquisició de patrimoni a cada illa, ens sembla, ho hem de dir, una dinàmica lamentable. I creguin-me que preocupa a Menorca, la prova d'açò és que avui mateix el president del Consell Insular de Menorca ha fet declaracions públiques en el sentit que venia a reunir-se amb el president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per plantejar-li la necessitat que es corregeixi aquesta política. I estic convençut que el Govern, l'equip de govern i la majoria, clar, tots els grups del Consell Insular d'Eivissa, pensen de la mateixa manera. És una actuació preocupant que ha de ser corregida, Sr. President, i esperam que un dels canvis que vostè ha de propiciar a partir de la nova cara que vol donar al Govern serveixi, entre d'altres coses, per canviar aquestes polítiques que no afavoreixen de cap manera, Sr. President, a la imatge de construir o al propòsit que vostè ha manifestat repetidament de construir un país balear. Així, efectivament, no el construïm.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula la vice-presidenta del Govern, Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Orfila, li he explicat que aquests 5.630 milions, 3.000 per a Mondragó, 1.500 per a distintes despeses per poder dur a terme amb bona gestió totes les competències assumides, les despeses del Parlament, el tema de Son Vent, i així aniríem sumant, anirien restant i no hi hauria tal descompensació; però sí que evidentment és un dels objectius d'aquest govern poder dur a terme una compra de béns immobles per igual a cadascuna de les illes, i així aquest objectiu es veurà complit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.4) Pregunta RGE núm. 1421/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a actuacions del Govern davant les actuacions il·legals de pesquers italians en aigües de les Illes Balears

La pregunta número 4, la 1421/96, està ajornada.

I.5) Pregunta RGE núm. 1422/96, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a canvis de titulars en alguna de les conselleries del Govern.

I passam a la pregunta 1422/96, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a canvis de titulars en algunes de les conselleries del Govern. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, quan té previst el President del Govern de les Illes Balears dur a terme anunciar els canvis de titulars d'alguna de les conselleries del Govern?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula la Vice-presidenta del Govern, Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Orfila, com tal diu aquesta legislació, quan ell ho trobi oportú. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vice-presidenta, vostè no ha llegit bé la pregunta. Jo no li he demanat si el President del Govern li ha dit a vostè quan pensa dur a terme la remodelació del Govern, li he demanat a ell; i és ver, serà quan ell ho consideri oportú. Sr. President, quan ho considerarà oportú? No es demani per què ens interessa, interessa la qüestió a qualsevol diputat.

Mirin, la sensació que estam davant un govern en precari, en el qual alguns consellers tenen la síndrome del viatger, vull dir allò de les maletes fetes, a punt de partir, i que, per tant, no els val la pena fer segons quines coses, és prou certa. I des del punt de vista dels interessos de la nostra comunitat i, evidentment, des del Parlament, els diputats tenim el deure de fer un seguiment d'aquestes situacions, pensam que no és bona aquesta situació de precarietat.

Per tant, als diputats ens interessa saber-ho; Sr. President, li demanam a vostè, quan considerarà oportú fer els canvis de Govern que repetidament s'han anunciat i que han aixecat tantes expectatives, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Vol fer ús de la paraula Sra. Estaràs? Té la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, Sr. President, Gràcies. Sr. Orfila, a qualsevol estat democràtic aquesta és una facultat inalienable del President i consider que a qualsevol estat democràtic igual que a qualsevol parlament aquesta pregunta no es formularia, es deixaria sempre en mans del President. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1423/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribució de competències als consells insulars en matèria d'escoles infantils.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. I passam a la següent pregunta 1423/96 que formula l'Hble. diputat Sr. Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a atribució de competències als consells insulars en matèria d'escoles infantils. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Em cregui, Sra. Vice-presidenta, que en aquesta cambra feim preguntes de tota casta i color i pels altres llocs també. Mirin, dia 16 de desembre de l'any passat el Conseller de Sanitat i Seguretat Social, el Sr. Cabrer, va declarar a Menorca no ja que es transferirien "el Govern transfere", el Govern transfereix les escoles infantils del Govern als consells insulars. I, per tant, a partir d'aquí, com que ens va cridar l'atenció, vam pensar que li havíem de demanar a quina data pensa el Govern que pot estar enllestida la proposta de text articulat d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'escoles infantils?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula l'Hble. Conseller Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Orfila, efectivament vàrem fer una visita a Menorca i amb el President del Consell Insular d'aquesta illa vàrem arribar a la conclusió que seria bo fer el traspàs de les escoles, per tant que la gestió a distància doncs era, probablement, més difícil que la gestió a la qual es podia arribar allà.

De totes maneres vàrem arribar també a la conclusió que era una voluntat política de moment que demostràvem tant el President del Consell Insular de Menorca com la pròpia conselleria, però que cap de nosaltres podia prendre aquestes determinacions, ja que, d'alguna manera i si vostè es mira l'acta de la reunió de la Comissió Tècnica Interinsular de dia 16 d'octubre del 95, veurà que es va prendre l'acord de prioritzar el traspàs de competències, en aquesta comissió tècnica ho hi estic jo i, per tant, les prioritats les marcarà aquesta Comissió Tècnica Interinsular.

El que és evident és que nosaltres, per la nostra part, hem mostrat la voluntat i hem mostrat l'interès en fer, en el període de temps que sigui necessari, per tant, no li puc contestar la pregunta, no és que no li vulgui contestar és que no la puc contestar, en el període de temps que sigui lògic i coherent. Gràcies, Sr. Orfila.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer. Vol fer ús de la paraula, Sr. Orfila? Té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, Sr. President, sí que en vull fer ús. Seria bo, diu el President del Consell Insular de Menorca al Conseller de Sanitat i ell diu que s'hauria de prioritzar. Primer, em permeti que li faci un aclariment, la Comissió Tècnica Interinsular no ha de prioritzar res, qui prioritza és qui té la capacitat de remetre propostes a la Comissió Tècnica Interinsular i, en aquest cas, és el Govern; poden ser els consells insulars o poden ser els grups parlamentaris, però en aquest cas el Govern. Però entengui que en el fons de la meua pregunta, vostè sempre, ahir em deia, que darrera una pregunta sempre hi ha un objectiu, un motiu de fons, i és que ens va xocar la seva proposta, perquè no podem oblidar quan la vam llegir que fa un parell d'anys els vocals de la CTI, membres del PP, varen votar en contra d'una proposta presentada pel PSM d'atribució de competències als consells en matèria d'escoles infantils. Per tant, nosaltres sí que li hem de demanar a vostè en aquest cas que és el que va fer les declaracions que seria bo i tenien aquesta voluntat de remetre aquestes competències als consells; quin és el motiu del canvi d'opinió del Govern o del PP?

I una segona pregunta, quines escoles pensa vostè que s'haurien de transferir, a més de la de Magdalena Humbert de Maó i la de Francesc de Borja Moll de Ciutadella, per exemple? Açò planteja un problema, com se solucionarà, per exemple, el fet que a Eivissa i Formentera no existeixi cap escola de titularitat de la Comunitat Autònoma? Es compensarà al Consell Insular d'Eivissa amb una quantitat suficient com per crear-ne una altra, una almanco, que representi el compliment estricte d'allò que diu la Llei de Consells Insulars? I una pregunta, aquesta ja amb més mala, bé, anava dir amb més mala fe, però no la tenc a la mala fe, més compromesa, no pensen que segurament deu ser aquest el motiu pel qual li faran retardar la proposta d'atribució de competències perquè crearia un problema l'aplicació estricta d'allò que diu l'Estatut d'Autonomia i la Llei de Consells Insulars que obligaria a crear una nova escola infantil a Eivissa i Formentera, i que el Govern no està disposat a assumir aquest cost?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula l'Hble. Conseller de Sanitat Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Hagués pogut dir tranquil·lament una pregunta amb mala perquè jo sé que vostè no té mala fe, i aleshores és impossible, hagués estat un *lapsus linguae*, però en cap cas hagués estat una intencionalitat; vostè és un home de bona fe i jo crec que la pregunta és lògica i coherent.

Li he dit que prioritzarem i una cosa és que des de la pròpia conselleria existeixi un interès o existeixi fins i tot una sensació que aquestes transferències es realitzaran tard o d'hora, no li puc donar el temps. El que sí li puc dir és una cosa, que abans de realitzar qualsevol transferència és molt important que hi hagi una fase prèvia tècnica, que és la que estam realitzant en aquests moments i que estam veient quina seria la dotació econòmica, quines les possibilitats de transferir aquestes escoletes, per després arribar a la Comissió Tècnica Interinsular amb tot el suport tècnic necessari per poder prendre una determinació. Però evidentment estam aquí i aquesta és la resposta. Moltes gràcies, Sr. Orfila.

I.7) Pregunta RGE núm. 1424/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a retard en l'atribució de competències d'agricultura als consells insulars.

I.8) Pregunta RGE núm. 1552/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a aplicació de les mesures contemplades en el Reglament 2078/92 (CEE), de 30 de juny, desenvolupades pel R.D. 632/95, de 21 d'abril, a l'illa de Menorca.

Gràcies, Sr. Cabrer. I passam a la pregunta..., la 1424/96 està ajornada, la 1552/96 també està ajornada, passam a la 1553/96 que presenta el diputat Sr. Josep Portella i Coll del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a l'eliminació de tanques publicitàries i restes de tanques publicitàries a les carreteres de les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Josep Portella i Coll.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, perdó, Sr. Diputat. Sí, digui, Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, amb l'ajornament no hi entrava, crec que he entès la 1424, perquè va dirigida a la Presidència del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vice-presidenta. Jo tenc aquí una nota que m'ha deixat el President que posa: retirada. Per tant, deman al Sr. Ramon Orfila i Pons si està retirada o si manté aquesta pregunta.

EL SR. ORFILA I PONS:

No, Sr. President, retirada no, en tot cas, s'ha demanat que les que afectassin la Conselleria d'Agricultura, però si la Vice-presidenta diu que està disposada a contestar-la m'encantarà formular-la, em cregui.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, perdó Sr. Portella. Passam, aleshores, a la pregunta 1424/96 que formula el Sr. Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a retard en l'atribució de les competències d'agricultura als consells insulars. Té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. La transferència de les competències en matèria d'agricultura als consells insulars no és ja una assignatura pendent és la causa que el Govern no passi el curs per segona vegada en una segona legislatura, o sigui, dues legislatures prometent que aquesta competència es transferiria en un termini molt breu sempre. L'hemeroteca que tenim guardada sobre aquesta qüestió té quasi un pam d'alçada; evidentment, si un dia vol, Sra. Vice-presidenta, la contrastarem conjuntament. Fa molt poc el President del Govern en una visita a l'illa de Menorca va afirmar que determinades dificultats retardarien l'aprovació per part del Govern de la proposta de text articulat d'atribució de competències als consells en matèria d'agricultura. Quan pensa, per tant, el Govern que pot estar enllestida la proposta per ser remesa a la CTI?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Per contestar, té la paraula la Vice-presidenta del Govern.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Evidentment, és un tema pendent i és un tema que el Govern està compromès, tal com va dir el President al seu discurs d'investidura, a traspasar-ho als consells insulars tal com ha fet amb altres propostes, com el tema de turisme; i, a més a més, hi ha un compromís d'aquesta que parla, dins la Comissió Tècnica Interinsular, abans d'acabar aquest període de sessions dins la Comissió Tècnica Interinsular; però no se'ns pot escapar que té molta més dificultat que traspasar ordenació turística o protecció de menors, amb les quals també feim feina perquè formaven part d'aquell calendari i que, per ventura, es retardarà un poquet més, però no dubti, senyor diputat, que entrarà dins la Comissió Tècnica Interinsular perquè pugui ser transferida als consells insulars el més aviat possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol fer ús de la paraula Sr. Orfila?

EL SR. ORFILA I PONS:

Per suposat, Sr. President. Com més aviat millor, i açò què vol dir? Vostè es va comprometre, Sra. Vice-presidenta, que dins aquest període de sessions entraria la proposta a la CTI, el President del Govern va dir a Menorca que açò seria molt difícil, i jo crec que valdria la pena ser humils, realistes, sincers i reconèixer públicament que dins aquest període de sessions difícilment podrà entrar dins la Comissió Tècnica Interinsular una proposta amb text articulat perquè hi ha moltes dificultats; i dificultats que van més enllà de les coses que vostès ens han explicat en el sentit que hi havia problemes per regular com es distribuïrien determinat ajuts de caràcter estatal o, fins i tot, de la Unió Europea. Dificultats que van més enllà i una de concreta és com es finançarà, quines quantitats es consideraran com a cost real, efectiu, de cada una de les illes? I aquí, el gran handicap sembla ser, la petició, l'exigència, la reivindicació d'Eivissa de comptar amb la mateixa quantitat d'aportació econòmica que la que rebí l'illa de Menorca. Açò són rumors evidentment que falten confirmar i ens encantaria que vostè en els confirmàs.

De totes maneres crec que valdria la pena que fossin sincers i que no es contentassin en fer com el Conseller d'Agricultura va respondre a aquest diputat, unes respostes que li he de dir, Sra. Vice-presidenta, són del Conseller d'Agricultura, són pessimes i algunes d'elles que ni tant sols són dignes de ser rebudes; es dedica a contestar a aquest diputat que els parla, a cada pregunta que se li formula, dient simplement sí, no, cap, ja ho veurem, simplement açò; a una pregunta demanant quan es transferirien aquestes competències, simplement va dir en els terminis prevists a la darrera Comissió Tècnica Interinsular. Fa una setmana que he rebut aquesta resposta, ho corregeix avui vostè Sra. Vice-presidenta? Crec que pel bé de tots, per la credibilitat de la institució convé que ho faci, encara que açò sigui una estirada d'orelles al conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Evidentment dins la Comissió Tècnica Interinsular vàrem marcar un calendari, de moment l'acomplim amb el que és l'ordenació turística que hi va anar fa aproximadament dues setmanes i que ara serà remesa als consells insulars que tendran un mes per contestar. Estam fent feina amb els altres textos, protecció de menors, que du algun problema però que pensam que podrà entrar en termini, deu dies envant deu dies enrera, i estam fent feina amb agricultura i tenim serioses dificultats a l'hora d'elaborar el text, no exactament pel que vostè ha dit sinó perquè és una competència que té implicacions europees i que té diverses implicacions estatals. Això per ventura ens durà un retard, el meu desig seria que entràs el més aviat possible, però evidentment jo no enganyaré als senyors diputats; si jo veig, si aquesta Presidenta de Comissió Tècnica Interinsular veu que no pot entrar abans que acabi el període de sessions comunicaré a la Comissió Tècnica Interinsular que entraré més tard, però, en qualsevol cas, s'està fent feina a marxes forçades, entrarà el més aviat possible, i sí dir-li una cosa: els presidents dels consells insulars d'aquesta comunitat, Consell Insular de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera són molt exigents amb les transferències i amb els traspassos de competències i jo crec que vostè es devia referir a això quan feia aquesta al·lusió a què Eivissa volia el mateix. Aquest rumor jo el desmentesc, el que són és molt exigents i volen el millor per als seus ciutadans i per a cada una de les seves illes. Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 1553/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a l'eliminació de tanques publicitàries i restes de tanques publicitàries a les carreteres de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Repetim, la 1552/96 entén aquesta presidència que està retirada, que fa referència a la Conselleria d'Agricultura, i passam a la 1553/96 que formula el diputat Sr. Portella i Coll del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a eliminació de tanques publicitàries i restes de tanques publicitàries a les carreteres de les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. És una qüestió ja antiga també aquesta de les tanques publicitàries, sabem que la Llei de carreteres al seu article 36 planteja la prohibició de la publicitat que sigui visible des de la carretera, i a pesar que ja han passat sis anys d'ençà de la publicació d'aquesta llei, consideram, jo consider des de Menorca, perquè és el territori que conec, no sé a la resta de les Illes, realment en quina situació està, però sí a Menorca, on hi ha alguns punts on sí es pot incomplir aquesta prohibició de tanques publicitàries que afecten amb l'impacte visual sobre el paisatge rural menorquí.

I es dóna una altra qüestió que també succeeix, que és la de les restes de tanques publicitàries retirades, fa estona o fa manco estona que encara estan o dempeus o tirades dins les tanques sense que ningú no les hagi retirades, i no és que incompleixin la llei, sinó que creen una sensació d'abandonament i de desprestigi, em sembla a mi, per a tots nosaltres al paisatge rural menorquí. La pregunta sobre quines mesures s'han adoptat o es pensen adoptar, i a mi m'agradaria ja que aquesta pregunta la formulam des de Menorca, no tant en conjunt de Balears, saber la situació concreta, si em pot respondre avui el Sr. Conseller, o bé més envant quan ell consideri que ho pot fer, la situació de les 14 tanques publicitàries de la carretera de l'aeroport, que sembla que hi ha una controvèrsia o una polèmica sobre la seva situació, i també si totes les tanques publicitàries de Menorca que no estan expedientades per part de la Conselleria, si són considerades legals o no.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella, en nom del Govern, té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat, amb molt de gust. En principi, la Conselleria aplica la llei i en aquest sentit hi ha oberts avui en dia 240 expedients sancionadors. Això significa multes i retirada de tanques. Potser que hi hagi en aquest moment qualche tanca il·legal, no obstant això, els serveis tècnics fan un control constant. El Govern actua, exclusivament, en el que són vials autonòmics, potser vostè vegi tanques a vials de competència local o insular, nosaltres, de totes maneres, estam disposats a continuar fent feina, intentant retirar tanques en desús, etc., etc. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol fer ús de la paraula, Sr. Portella?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, gràcies, Sr. Conseller. Esper que més envant per escrit o quan ho consideri oportú pugui informar-me sobre la situació de les tanques de la carretera de l'aeroport, perquè hi ha controvèrsia per dues bandes. També li he de dir que abans de formular la pregunta vaig consultar les empreses publicitàries que tenen aquestes tanques a Menorca i que van reconèixer que algunes encara no havien estat retirades a la carretera general Maó-Ciutadella, que sí és competència de la Comunitat Autònoma, i la qüestió de la resta de les tanques publicitàries, que és nombrosíssima a Menorca, jo sí que li pregaria, ja com a preg, que posi més esment en aquesta feina de retirada perquè en aquest moment la quantitat de tanques, de restes que hi ha abandonades, tant dretes, que han retirat només la pantalla, com tirades en terra, són moltes i a veure si fan feina en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. En principi li diré que sobre aquestes tanques que hi ha un litigi en el tram de l'aeroport, això depèn d'Aena, és un vial aeroportuari i nosaltres allà no hi podem intervenir. Per altra banda, recordi i pensi que per desmuntar una tanca s'ha arribat de vegades a procediments judicials, és un camí llarg. No obstant això, és una feina empresa que volem continuar endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.10) Pregunta RGE núm. 1554/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a personal científic i de vigilància del parc natural de s'Albufera des Grau.

La següent Pregunta 1554/96, que també fa referència a Agricultura ha estat ajornada.

II.1) Moció RGE núm. 1542/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern respecte del Pla energètic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 836/96.

I passam al punt segon de l'ordre del dia, que és la Moció RGE núm. 1542/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern respecte del Pla energètic, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 836/96. Per part del grup presentant de la moció, té la paraula el Sr. Sampol.

Prec que quedi constància de la Moció en el *Diari de Sessions*, aleshores ja n'evitam la lectura.

"D'acord amb el que preveu l'article 153 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM presenta la següent moció subsegüent a la Interpel·lació RGE núm. 836/96, relativa a política del Govern respecte del Pla energètic.

1.- El Parlament de les Illes Balears considera que l'opció de la connexió per cable amb la península és negativa, en la mesura que suposarà exportar els problemes mediambientals, contribuint al consum d'energia nuclear, i provocarà la dependència exterior del nostre sistema energètic. La connexió per cable és un sistema car i de costoses i llargues reparacions en cas d'avaria. Per tots aquests motius s'insta el Govern a descartar aquesta opció en el futur Pla energètic.

2.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a:

- a) La presentació d'una llei d'energies renovables.
- b) La presentació d'una llei d'estalvi i eficiència energètica.
- c) La presentació d'un pla energètic de les Illes Balears per a la seva discussió i aprovació.
- d) Desenvolupar una política d'investigació, desenvolupament, demostració i difusió de les energies renovables.
- e) Prendre mesures d'informació, educació i formació en matèria d'energies renovables, estalvi i eficiència energètica.
- f) Adreçar-se al Govern espanyol per tal que es consideri l'oportunitat d'acordar mesures fiscals que fomentin l'ús de les energies renovables.
- g) Promoure, en l'àmbit de les seves competències, iniciatives fiscals que afavoreixin l'ús de les energies renovables i l'estalvi i l'eficiència energètica.
- h) Establir una política financera per a les energies renovables, coordinar i agilitar les mesures d'ajuda i subvencions als projectes d'energies renovables i estalvi i eficiència energètica, i propiciar la progressiva simplificació dels procediments administratius amb la creació d'una "finestreta única" per als projectes d'energies renovables.
- i) Promoure la implantació de la certificació energètica d'edificis amb un segell de característiques energètiques mínimes, considerant aquesta informació molt important a l'hora de valorar els concursos i adjudicacions d'habitatges i altres edificis públics.
- j) Promoure a l'Assemblea de les Regions d'Europa Balears com a lloc d'aplicació, a escala real, de la posada en funcionament dels actuals coneixements sobre energies renovables, estalvi i eficiència energètica.
- k) Concretar convenis i acords amb el Govern central i la Unió Europea per tal que els programes de suport a les energies renovables estiguin coordinats i siguin aplicats des de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, evitant així duplicitats d'oferta i confusió dels usuaris.

l) Augmentar les dotacions econòmiques dels programes de desenvolupament de les instal·lacions solars d'aigua calenta sanitària i a realitzar instal·lacions solars d'aquest tipus en els edificis públics.

m) Adoptar mesures que afavoreixin la implantació de preinstal·lacions solars en els habitatges i, sobretot, en les instal·lacions de titularitat pública.

n) Desenvolupar programes de dispositius fotovoltaics, tant per aplicacions en llocs aïllats de la xarxa elèctrica general com en sistemes connectats a la xarxa, sobretot en llocs de baixa qualitat del subministrament elèctric convencional.

o) Promoure l'aplicació en el nou pla d'habitatge de criteris bioclimàtics i d'ús d'energia solar per a l'escalfament de l'aigua sanitària.

p) Recolzar les iniciatives públiques o privades que desenvolupin projectes d'utilització d'energia solar de concentració en sistemes mixtos amb combustibles d'origen biològic i fins i tot fòssil de menor impacte ambiental (gas natural).

q) Aprofitar al màxim el potencial edíl·lic de les Illes Balears, ambientalment compatible, tant en sistemes connectats a la xarxa com aïllats.

r) Incorporar criteris de gestió de la demanda i gestió integrada de recursos a les mesures d'estalvi i eficiència energètica.

s) Propiciar l'adopció de mesures d'estalvi, eficiència i diversificació energètica derivada de la realització d'auditories energètiques en el sector domèstic, de serveis i industrial.

t) Coordinar les actuacions de tots els organismes públics de l'administració autonòmica en termes energètics i a unificar les seves normatives relacionades amb el tema.

u) Fomentar l'ús de la cogeneració, de la bomba de calor de les cèl·lules de combustibles com a sistemes energètics eficients.

v) Incorporar les energies renovables en els programes de solidaritat de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears amb altres països del món, especialment amb Llatinoamèrica, Àfrica i països àrabs.

w) Fer partícip de l'aplicació de la seva política energètica a les corporacions locals, institucions públiques i privades, associacions i usuaris particulars".

Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, i hem demanat que constàs la moció i no llegir-la perquè són dues pàgines i mitja de propostes que, en el seu conjunt, constitueixen una vertadera política energètica alternativa, és a dir, basada en dos punts: el foment de l'eficiència i de l'estalvi d'energia i el foment de les energies renovables; per tant, ens interessa que quedi constància en el Diari de Sessions.

La primera part d'aquesta moció, però, fa referència a la proposta que va ser defensada d'una manera entusiasta no pel Conseller d'Indústria però sí pel portaveu del Grup Parlamentari Popular en el debat de la passada interpel·lació.

Perdó, deia el responsable del Grup Popular que el seu grup apostava d'una manera decidida per la connexió de les, perdó, perdó, que apostava d'una manera decidida per la connexió per cable de les Illes Balears amb la península; tot i això que havíem llegit unes declaracions del director de Gesa, el Sr. Pocoví, allà on qualificava aquesta alternativa d'un vertader disbarat i d'una proposta insegura, cara, de llarguíssimes reparacions en cas d'avaría i que provocaria més dependència exterior. És a dir, el nostre no al cable, que proposam que sigui un no del Parlament a aquesta descabdel·lada proposta es basa en què és una solució insolidària, que no fa més que exportar els problemes que causa la instal·lació de centrals energètiques; contribuiria a l'augment de consum d'energia nuclear: una part de l'energia que importàvem seria produïda per fonts d'energia nuclear, provocaria una independència de cada dia més gran de l'exterior i, com dèiem anteriorment, seria un sistema car i insegur. Per tant, aquest és un primer pronunciament clar que proposam al Parlament en contra d'aquesta solució, anomenada solució.

De la llarga moció, que es concreta en el punt 2, però que té totes les lletres de l'alfabet en diverses propostes, les podríem resumir en dues: una aposta decidida per la promoció de sistemes d'eficiència energètica i d'estalvi d'energia i una aposta decidida per les energies renovables.

En el camp de l'estalvi i deficiència energètica proposam diverses mesures, començant per la instància al Govern a la presentació d'un projecte de llei, d'uns plans, d'unes mesures fiscals i d'una política financera. Hem de tenir en compte que ja fa anys que diversos estats estan aplicant tecnologies ja existents, la millor tecnologia de mercat o tecnologies avançades i, per exemple, de les darreres estadístiques que coneixem -segurament ja podrien estar més actualitzades- el Japó, entre el 73 i el 87, aplicant aquestes tecnologies, va aconseguir un 34% d'estalvi d'energia; o els Estats Units fins a l'any 86 havia obtingut un 29% d'estalvi energètic. Els posarem un exemple molt senzill, una bombeta, una "bombilla", fabricada amb sistemes de tecnologia avançada suposa un estalvi del 80% d'energia. Segurament molts de nosaltres ja en començam a tenir instal·lades a ca nostra i sabem que la mateixa eficiència energètica s'obté, pràcticament, amb un 20% del consum energètic. Aquestes alternatives avui ja són aplicables a electrodomèstics, a motors, a la indústria, en general, i només depèn d'un foment decidit i d'un finançament adequat perquè aquestes tecnologies avancin, s'incorporin dins el mercat.

El segon aspecte és el foment d'energies renovables. Proposam també que el Govern balear presenti un projecte de llei d'energies renovables. Quins avantatges? Els avantatges de les energies conegudes com a alternatives serien que són: primer, una energia neta, no contaminant; en segon lloc, per a les Illes Balears és una energia gratuïta i abundant;

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci, senyors diputats. Segueixi, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

... és una energia gratuïta i abundant, som un dels territoris de la Unió Europea amb més hores d'exposició solar i, finalment, és una energia no només gratuïta sinó nostra, és a dir, que no depenem de l'exterior. Així com per a centrals de gas, de carbó, la connexió per cable, el petroli, totes suposen una dependència exterior, l'energia fotovoltaica suposa que seríem totalment independents quant a la producció d'energia. Quin és el problema? Evidentment, no son una alternativa a curt termini, aquestes fonts d'energia són una alternativa a llarg termini i segurament a curt i a mig termini complementari dels sistemes actuals i suposen una inversió inicial molt cara. De fet, però, aquesta inversió inicial de cada dia s'abarata. Concretament, segons els darrers estudis, es calcula que els costos de l'energia fotovoltaica s'equipararan als costos de l'energia convencional entre els anys 2005 i 2010. Fins i tot, ja les previsions del Japó són que en el constant de l'any 2000 s'equipararan els costos de l'energia fotovoltaica amb els costos de la producció d'energia convencional.

És una utopia aquesta proposta? No sabem si és un utopia, però el que sabem és que ja altres territoris de l'Estat espanyol estan avançant d'una manera decidida en aquest camp. De fet, aquesta moció, pràcticament, és calcada d'una resolució del Parlament d'Andalusia que hem rebut tots els grups parlamentaris i que ha estat fruit d'un debat llarg en comissió, en el qual han participat totes les forces polítiques d'Andalusia i que va culminar amb unes propostes dirigides a la societat i unes instàncies a la Junta d'Andalusia per tirar endavant aquest pla ambiciós. També hi ha altres antecedents normatius, concretament al País Valencià existeix un decret de dia 20 de desembre del 82 que crea l'Institut de Promoció d'Energies Alternatives i Estalvi Energètic; Aragó, dia 14 de gener del 83, aprova un decret de creació del Consell Assessor d'Indústria i Energia; a Navarra, dia 16 de setembre de l'any 82, es promulga el Decret foral de mesures d'estalvi d'energia i reutilització d'energies renovables en el sector industrial. I existeixen abundants directives i recomanacions de la Unió Europea, de fet en tenim recopilades més de 25 directives i recomanacions europees instant als estats membres de la Unió Europea a promoure mesures d'eficiència energètica i d'aplicació d'energies renovables.

Possiblement ens diran que amb aquestes tecnologies no es pot absorbir, no es pot cobrir la previsió de demanda energètica. És possible, és possible amb els esquemes actuals; però quan es parlava, fa quinze dies, en el debat que tenguérem fruit de la Interpel·lació del nostre grup, quan es parlava de la possibilitat d'invertir 50.000 milions de pessetes en l'operació cable, què es podria fer amb 50.000 milions de pessetes invertits entre a partir d'avui i fins a l'any 2005, que són els anys que ja es preveu que hauria d'entrar en funcionament la nova central que es pretén construir a l'illa de Mallorca? Quants de metres quadrats de captació d'energia solar es podrien instal·lar? Quantes mesures es podrien impulsar en el sector serveis, en el sector turístic d'utilització del sistema solar per encaientir aigua, per la utilització a les bugaderies, etc. És a dir que és un camp apassionat i, en tot cas, des de les Illes Balears que es fan tantes propostes apostant per un desenvolupament sostenible, que l'aposta per la protecció del medi ambient, no hauríem de ser capdavanters en l'aplicació d'un pla energètic innovador? No hauríem de ser els primers en promoure la implantació de noves energies? No hauríem de ser els que quedem a la coa quan es parla de fomentar sistemes d'eficiència energètica? Per què altres territoris de l'Estat, que estan molt per baix del nostre nivell de vida, ja aposten d'una manera decidida per la investigació, pel finançament, per la subvenció d'aquest tipus de tecnologies.

I aquí, la comunitat amb renda per càpita més elevada de l'estat, amb el producte interior brut més elevat, una altra vegada quedam a la coa. Esperam que aquestes propostes siguin tenguendes en compte pel Govern i pel grup parlamentari que els doni suport, perquè són propostes que ja s'estan aplicant a altres territoris de l'Estat espanyol. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, davant aquesta moció presentada pel PSM i convençuts que el que fa falta en aquesta comunitat és el pla energètic, Unió Mallorquina creu urgent la presentació al Parlament d'aquest pla energètic dins els terminis a què es va comprometre el President del Govern. I dir que a aquesta moció no donarem suport al primer punt, ja que fa referència al cable i creim que és un tema que encara no està suficientment avaluat. I sí donarem suport al segon punt, encara que s'hi contemplin 23 mesures que podríem, en principi, estar d'acord amb quasi totes elles. Per tant, donarem suport al segon punt i no donarem suport al primer punt. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Esquerra Unida donarà suport a aquesta moció presentada pel Grup Nacionalista-PSM, i precisament perquè pensam que, com ha dit el Sr. Sampol, ve a ser com una proposta alternativa o com uns eixos generals pels quals hauria d'anar el futur pla energètic autonòmic. Estam totalment d'acord amb el primer apartat, allà on descarta l'opció del cable, i precisament ho feim per motius ambientals, econòmics i de model de desenvolupament com vàrem explicar a la nostra posició quan es va discutir la interpel·lació.

Potser en aquest sentit hauríem de plantejar que dins l'apartat segon, quan parla de la presentació d'una llei d'energies renovables, nosaltres hi afegiríem alternatives, perquè no només són renovables, es podria discutir realment si s'haurien d'agrupar diverses d'aquest apartat que presenten per racionalitzar més totes les mesures, però sobretot nosaltres volem insistir que pensam que és interessantíssim veure com es plantegen possibilitats de mesures d'eixos generals del pla energètic basades en les energies renovables i alternatives i sobretot amb estalvi i eficiència energètica.

De totes les mesures de la moció a les quals donarem suport, n'hi ha qualcuna sobre les quals tenim dubtes pel que fa a la viabilitat pràctica, com és l'apartat n), que parla de desenvolupar programes d'utilització de dispositius fotovoltaics, tant per a aplicacions en llocs aïllats de la xarxa elèctrica com en sistemes connectats a la xarxa, en aquest sentit tenim dubtes en aquests termes, però de tota manera sempre acceptaríem almanco la discussió i els informes tècnics que ens duguessin a la seva viabilitat o no.

Igualment, em sembla molt interessant a tot allò que fa referència a l'apartat f), són mesures institucionals que per part nostra hauríem de demanar que aquestes auditories els dugués a càrrec el Govern balear mateix per emmarcar tot això dins una mesura d'estalvi i de diversificació energètica.

Igualment, consideram interessantíssim l'apartat l, quan parla de fomentar l'ús de la cogeneració de la bomba de calor i de les cèl·lules de combustibles com a sistemes energètics eficients, perquè pensam que són les energies alternatives més viables.

Per una altra banda, continuem preocupats pel tema que el conseller d'Indústria i Comerç planteja, es va plantejar en aquest plenari, que ja hi havia doblers per part de la Direcció General dissetena de la Unió Europea per subvencionar o per ajudar a la implantació d'energies renovables, 9.080 milions, i continuem sense conèixer els eixos generals sobre els quals es basarà la política energètica i el pla energètic que sembla que està promès presentar en un termini curt en aquest parlament, però que encara no coneixem en quin sentit anirien els eixos del seu pla.

Per altra banda, ens preocupa que el director general de Gesa, diumenge passat, torna a fer unes declaracions instant que hi hagi decisions polítiques a curt termini per tal de la ubicació de la nova central elèctrica, i avança que aquesta nova central hauria d'estar a S'Estalella.

Igualment, pensam que a partir que el Govern balear presenti en aquest parlament el projecte de pla energètic hauria d'obrir-se a part del debat parlamentari sobre els eixos i sobre la conveniència o sobre les línies generals d'aquest pla energètic, pensam que també hi hauria d'haver un debat públic amb les perspectives de dur a terme aquest pla energètic, quina seria la solució viable socialment i econòmicament i sobretot un debat amb la participació de les organitzacions socials ecologistes i tots aquells tècnics que poguessin treure conclusions per fer un pla d'energia o un pla energètic autònom realment discutit i realment conegut.

Per tant, Esquerra Unida de les Illes Balears donarà suport a la moció presentada i esperam una vegada més que prosperi.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el portaveu Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Podríem separar tres aspectes en aquesta moció àmplia i completa, i per la qual felicita al Grup Nacionalista-PSM, tres aspectes a destacar: un, el pla energètic; un altre, unes iniciatives legislatives o unes propostes d'iniciativa legislativa; i un conjunt molt ampli de mesures relativament concretes per fomentar l'eficiència energètica i l'ús de noves energies, d'energies renovables.

Voldria començar per aquest darrer conjunt de mesures sobre les quals voldria simplement emfatitzar i donar la raó a les propostes que vénen aquí, atesa la importància gran que té aquesta política d'estalvi racional. Aquesta política d'estalvi racional va dirigida al voltant de dos aspectes, que són l'eficiència energètica i la gestió de la demanda. L'eficiència energètica que és, sense reduir les possibilitats de gaudir de l'energia consumir-ne menys o introduir avanços tecnològics que exigeixin menor consum per les mateixes prestacions; i la gestió de la demanda que ja és una política com a resultat d'una difusió social, que contribueixi a una utilització molt més adequada de la potència instal·lada i, per tant, a una reducció de fet del consum d'energia de puntes i una utilització de l'energia durant les hores baixes, aquí on es perd la capacitat de producció.

És necessari dur als edificis públics, perquè precisament està en la nostra més directa mà, una política d'estalvi, una política d'inversions que serien ràpidament recuperades per l'estalvi de la factura energètica, i crec que aquesta és una política a posar en marxa des del Govern de les Illes Balears i a fomentar des de cadascuna de les institucions públiques. Podríem dir que avui a Espanya, a Balears, i ho podríem dir amb caràcter molt més general, l'estalvi d'energia ha de ser l'orientació fonamental de la política energètica. Per tant, el pla energètic de les Illes Balears, entre d'altres qüestions molt importants que ha de resoldre, ha de tenir una part bàsica destinada a reduir el consum d'energia per a eficiència, per a millor aprofitament, per a estalvi.

En relació a les propostes legislatives, hem de dir que són noves, en el sentit que aquí s'ha fet una referència a una sèrie de decrets de diferents comunitats autònomes, però segons la informació recaptada cap comunitat autònoma no ha iniciat un procés legislatiu en aquesta matèria, no és aquesta la qüestió, si ens movem dins el marc de les nostres possibilitats, no hi ha dubte que ho podem fer en forma de llei o en forma de decret, regular l'incentivament, la subvenció, l'ajuda, l'impuls, d'aquestes polítiques d'estalvi i eficiència i d'energia renovable, sempre que ens movem dins el que és el nostre marc d'actuació i per tant sense alterar les bases del sistema energètic que són un dels elements que estan garantits en mans de la política estatal. Per tant, si aquestes lleis han de servir per contribuir a la implantació real de totes les mesures que a continuació vénen, lògicament seran lleis que tendran el nostre suport i estam d'acord que el Govern les elabori i les prepari, donant una especial importància a un dels punts que hi ha aquí, que és el punt d'incrementar la recerca i la investigació i el desenvolupament en relació a les energies renovables.

I en relació al pla energètic, aquest pla energètic que passa envant, passa enrera, ve i se'n va, que no acabam de tenir a la nostra disposició al Parlament de les Illes Balears, perquè el Govern no acaba de culminar els seus treballs, i en el qual, segons les dades que tenim, hi du invertits pràcticament 100 milions de pessetes, jo crec que reclamar una vegada que el culmini i el dugui aquí, és obligat, però a mi el que sí m'agradaria dir que en relació al cable, compartim els punts de vista que aquí es plantegen, els hem defensat, en el sentit que ens sembla que s'hauria d'optar per una autosuficiència de caràcter energètic, d'unes instal·lacions segures que no estiguin sotmeses a avaries o a inversions extraordinàries, que no és solució als nostres problemes ambientals, traspasar els nostres problemes ambientals a les comunitats pròximes, que no és una solució mediambiental contribuir a la construcció o ampliació de centrals nuclears, que són les que realment a través dels grans sistemes de transport europeu produeixen aquests excedents que podrien venir a Balears, però que, en qualsevol cas, ens sembla que avui el raonable, avui, que no tenim el pla energètic, que no sabem els arguments, que no sabem què diuen aquests 100 milions de pessetes que s'han gastat, i no tenim, per tant, tots els elements, i que a més el mateix conseller de Comerç i Indústria, que dins aquests alts-i-baixos quant a les solucions, ha dit que el sistema definitiu ja és el del cable, però simultàniament no està molt segur, perquè se n'ha anat a Suècia, a veure un cable, que està a l'Estret del (...) per veure si efectivament (...) o simplement li han mostrat a una oficina, però que ha hagut de viatjar allà per convèncer-se o per tenir els elements, és perquè qualche dubte deu tenir, si ha hagut de fer aquest tipus de viatge, jo crec que si hi ha tots aquests elements, per al nostre grup, avui el prudent és mantenir una abstenció en aquest punt, esperar a tenir tots els elements, i després amb tots els elements i amb tots els arguments, confirmar, perquè crec que es confirmaran, els nostres plantejaments inicials, però en gran part intuïtius, sobre aquesta inconveniència d'aquesta dependència energètica de fora de la nostra comunitat.

Aquest és el nostre punt de vista en relació a aquesta moció que, insistesc, és una moció ben elaborada, àmplia, i que té un conjunt de mesures molt importants que crec que mereixen ser aprovades i aplicades pel Govern, i no tan sols pel Govern, per totes les administracions que entren dins aquesta possibilitat de l'estalvi i també per fer possible que el sector turístic, el sector dels serveis, el sector terciari, el sector bàsic de la nostra economia, que és aquí on més es pot aconseguir a través d'aquestes polítiques d'estalvi, en matèria de refrigeració, de calefacció, d'il·luminació, d'aigua calenta sanitària, realment hi entri d'una manera decidida i hi entri impulsat i estimulat per les polítiques del Govern que emanen d'aquest parlament.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Blanquer.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, bé, la veritat és que per començar li he de donar l'enhorabona per la moderació de la seva intervenció, l'exposició que ha fet d'aquesta moció m'ha deixat francament descol·locat, perquè si li llegís el que duc preparat em faria quedar malament. La veritat és que llegint aquesta moció per primera vegada, i li ho dic sense ironia, perquè per regla general les proposicions del seu grup solen ser altament constructives, aquesta la vaig trobar, diré, poc constructiva, per no dir destructiva, a la vista del que li acab de dir. I per què? Perquè d'entrada ens diu que no, la proposta diu, d'entrada, "no". No tan sols això, no tan sols diu que no a una possible solució al problema energètic d'aquestes illes, curiosament a una solució que ha mantingut el Grup Parlamentari Popular, sinó perquè no ens dóna cap alternativa vàlida ni factible per solucionar d'una manera definitiva el problema energètic que tenim.

És ben cert que al llarg d'un extens text de 23 punts, han anat pràcticament a totes les lletres de l'abecedari, ens dóna un raig de mesures, que no li dic que no, serviran per atenuar el problema energètic, i li dic que francament la majoria o moltes d'elles les subscriu, algunes són francament interessants i alguna, per què no dir-ho és utòpica, vostè mateix ho ha reconegut. Però, en definitiva, el que és una solució per resoldre d'una manera definitiva un problema, diguem a un curt o mitjà termini, no ens la dóna.

Però voldria anar per parts. Comencem pel principi. Aquesta moció està dividida en dos punts principals. I jo aniria al primer. Sr. Sampol, tot té els seus pros i els seus contres, vostè ho sap, en aquest cas, al seu grup només li ha interessat veure els contres d'aquesta solució a la connexió pel cable que nosaltres hem proposat. Així ens ha dit i llegesc literalment: "contribueix al consum d'energia nuclear, provoca la dependència exterior del nostre sistema energètic i suposa un sistema car i de costoses i llargues reparacions". La primera afirmació la hi discutiria, la segona i la tercera no les hi negaré. De fet, si vostè se'n recorda, quan va intervenir a la interpel·lació que vostès feren sobre aquest tema, ja vaig ser jo mateix que a la meua intervenció vaig dir que existien, evidentment, existeixen sempre contres a qualsevol tipus de solució. De totes maneres, a mi m'agradaria que em deixàs ara aquí dir que això també té uns pros que vostès no han dit i els haurem de dir nosaltres.

Evidentment, es tracta d'una solució no contaminant, respectuosa amb l'entorn i amb un impacte ambiental mínim. També en aquest cas es redueix a la mínima expressió el que és la perillositat potencial de tots els sistemes i totes les conduccions elèctriques. En tercer lloc, li diré que el fet que l'energia elèctrica es pugui adquirir fora de les Illes, pugui tenir procedències diverses evita pràctiques monopolístiques amb un evident estalvi econòmic, i aquí entraré en el que vostè ha dit al començament, vostè ha dit que per part de Gesa es considerava una gran barbaritat la solució del cable, jo li demanaré, coneixent Gesa, coneixent com ho té Gesa en aquestes illes, a vostè li estranya que no ho defensis o que ho trobi una barbaritat? Deixaré que vostè mateix es respongui a aquesta pregunta.

Ja per acabar li donaré un quart motiu, que seria el fet que aquesta solució no suposa l'ocupació de cap territori que, com vostè sap, és un bé que hem dit moltes vegades que és escàs a les nostres Illes.

En resum, és evident que aquesta solució com quasi totes les solucions de qualsevol problema té els seus avantatges i els seus inconvenients, el realment important és que els avantatges siguin o més nombrosos o tinguin més pes que els inconvenients; vist que en aquest cas hi ha, almanco, o creim, tants avantatges com inconvenients, creim també que aquesta solució de connexió per cable no es pot descartar en absolut com una alternativa que es pugui avaluar a l'hora de decidir una solució per al problema energètic.

Per passar ja al que és el segon punt de la seva moció, molt llarg, molt ben treballat, es veu que han fet moltíssima feina, que hi ha hagut qualcú que hi ha perdut moltíssimes hores, evidentment no puc anar punt per punt perquè se'ns faria molt llarg, li resumiré el que pensam en tres punts.

En primer lloc i començant pel començament que la regulació de les energies renovables i com l'estalvi i eficiència energètica no és imprescindible, com vostès ens demanen, que es reguli a través d'una llei, hi ha altres sistemes, altres camins per fer-ho que no comporten la rigidesa que tota regulació normativa comporta i sí una millor eficàcia. Així, això podria ser perfectament la tasca de l'Agència Regional de l'Energia que es crearà i ens consta que es crearà dins el Pla energètic de les Illes Balears que, malgrat diguin que va i ve, va i torna, estic ben segur que es presentarà ben prest.

En segon lloc i malauradament, repetesc, malauradament, el que són les anomenades energies renovables, si bé estam a favor al cent per cent que s'han de fomentar i utilitzar en la mesura del possible, no estan repetesc, malauradament, encara tècnicament prou desenvolupades com per ser considerades seriosament com una solució global a un consum energètic d'una talla com el que tenim en aquestes Illes i que vostè sap molt bé que té un increment molt notable a determinades estacions.

I ja per resumir, perquè la veritat és que anant una per una se'ns faria molt tard, el que li he dit abans, que bona part d'aquestes propostes són lògiques, altres, com vostè mateix ha dit, són utòpiques, i em consta que bona part d'aquestes, i així em pareix que ho ha fet diverses vegades el Conseller de Comerç i Indústria quan ha intervengut, que la conselleria compta amb bona part de les mateixes per fer-les formar part del Pla energètic de les Illes Balears que està elaborant i que repetesc, com he dit abans, esperem que presenti ben prest, estam convençuts d'això.

Bé, per acabar, i per tot el que li he exposat, és evident que el Grup Popular votarà en contra de la seva moció. Però abans, no vull ser dolent i em permetrà aquesta llicència, dic que el tema s'ha esquivat una miqueta o sobretot la seva intervenció l'ha esquivat una miqueta, m'agradaria fer-li una pregunta capciosa i com mateix diu el terme capciós, doncs, evidentment no té perquè respondre-la, jo li deman: si vostè tengués la responsabilitat de govern i els seus tècnics li diguessin a un moment donat, a l'hora de resoldre aquest problema que al marge de mesures testimonials, experimentals o utòpiques, el problema energètic de les Illes Balears tengués només dues solucions, que podrien ser perfectament, per exemple, la connexió per cable o la creació d'una nova central elèctrica, posem que només hi hagués aquestes dues solucions, repetesc, per donar una solució global al problema, vostè quina triaria de les dues? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. I com sempre se sol fer agrair les afectuoses paraules dels grups que donaran suport a aquesta moció, encara que sigui parcialment. Aprofitaré, ja per entrar en matèria i aclarir un punt a la Sra. Thomàs d'Esquerra Unida, que en l'únic punt que manifestava uns certs dubtes era el punt n), que parla de desenvolupar programes d'utilització de dispositius fotovoltaics connectats a la xarxa elèctrica; bé, aquí ja vàrem tenir un debat a la passada legislatura que, per cert, s'aprovà una proposició no de llei del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM referent a la impulsió de la cogeneració d'energia, és un sistema que ja s'està experimentant, concretament aquí té una presentació del projecte que s'està construint a la Biblioteca pública de Mataró, el seu impulsor és el Director de l'Escola Politècnica de França, el Sr. Antoni Lloret, i consisteix que pràcticament tot un edifici es construeix pensat per captar l'energia solar i evidentment a unes hores del dia provoca uns excedents d'energia que, amb un sistema de doble comptador, ven energia a la xarxa; un sistema evidentment experimental, però que aquí aprovarem que en els edificis del Parc BIT, del Parc d'Innovació Tecnològica, ja s'intentaria que s'impulsàs, com a mínim, també experimentalment aquestes iniciatives.

Respecte de les auditories energètiques, li voldria dir que aquestes mesures tan utòpiques estan aconseguint, per exemple, que a Catalunya els edificis de les administracions públiques han estalviat ja d'un 18 a un 20% d'energia, aplicant auditories energètiques que promou la Generalitat a tots els edificis municipals, de diputacions, de la Generalitat, etc.

El Sr. Triay ha fet referència, té raó, que cap comunitat autònoma ha iniciat un procediment legislatiu, de fet jo he enumerat la normativa que coneixia a nivell d'Estat, possiblement ja n'hi deu haver alguna més, ara, el que sí sabem és que el Parlament d'Andalusia, i crec que per unanimitat, va instar a la Junta d'Andalusia a promoure aquestes dues iniciatives legislatives: una de foment de sistemes d'eficiència i d'estalvi energètic i una altra de foment d'energies renovables. Per tant, a Andalusia ja estan treballant en aquest sentit i crec que seria una llàstima que a nosaltres, que volem ser els capdavanters en la protecció del medi ambient, ens passassin davant; sobretot perquè aquí, com a mínim, com a Andalusia, tenim pràcticament la mateixa font de riquesa solar, això ens ho regala la naturalesa no ens costa res.

Bé, Sr. Blanquer, jo la veritat és que tenc curiositat per saber el que duia escrit, no sé si és que jo dec tenir molt mala fama, però jo em caracteritzo per uns plantejaments moderats de vegades defensats amb més vehemència de la que un té a les onze del matí, haurem de beure un parell de cafès plegats a veure si ens coneixem més bé, però m'ha de mostrar el que duia escrit perquè en tenc vertadera curiositat. I ens diu que començam dient no, nosaltres començam dient no però vostès acaben dient no, i nosaltres diem no una vegada i vostès diran no 23 vegades, perquè aquí hi ha 23 propostes constructives, no utòpiques; és a dir, alguna realment innovadora, li he parlat del més innovador que és aquest projecte que ja està en fase de construcció i que, per cert, el mes passat vaig veure un reportatge per un canal de televisió i ja estava pràcticament acabada la construcció d'aquest immoble. Altres mesures s'estan experimentant i li he parlat que a Estats Units i al Japó des del 73 estan impulsant sistemes d'eficiència energètica i que estan aconseguint resultats importantíssims.

I el no al cable ho diem nosaltres i ho diuen enginyers i ho diu el director de Gesa; que, evidentment, Gesa té un interès en mantenir el monopoli, bé, però jo crec que a nivell d'Estat encara hi ha la unitat de tarifes, Gesa està dins Endesa, i jo crec que tot és el mateix, però vaja admet que hi pot haver subjectivitat amb el pronunciament de Gesa. Ara, el que vostè em reconeixerà són les dificultats tècniques per enllaçar amb cable amb la península, a profunditats que van de 700 a 800 metres, i em reconeixerà que les avaries serien de costosíssima reparació, molt complicades i que anam cap a una independència total de l'exterior.

Una solució caríssima, el conseller parlava de 50.000 milions de pessetes i el que plantejam és la correcta utilització de recursos econòmics; si amb 50.000 milions de pessetes, si estan disponibles, a veure què podríem fer. És a dir, aplicam 50.000 milions de pessetes a sistemes d'eficiència energètica i a captació o utilització d'energia fotovoltàica i un poquet d'energia eòlica que aquí, a títol d'exemple i sense que sigui una alternativa, imaginin la promoció dels molins com a petits sistemes de producció d'energia elèctrica a la vegada que restauraríem aquest patrimoni, miri ja quin projecte més ambiciós i més formós, que contribuiria a la restauració d'un element patrimonial important. És a dir, jo voldria saber, aplicant aquests 50.000 milions de pessetes a aquesta suma de petites mesures, aquí n'hi ha 23, i podríem parlar de centenars de mesures així, quina producció en quilovats podríem aconseguir, per una part quin estalvi d'energia i per una altra quina producció? I estic segur que el resultat final no seria tan utòpic, sinó que seria molt més assenyat que una connexió per cable.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, estava acabant ja Sr. President. Em demana que em pronunciï sobre una possible recomanació dels tècnics entre sistemes per cable o un altre; ja veu que jo no em puc posar en aquesta tessitura perquè avui en dia, a part de les recomanacions de la Unió Europea, a part de projectes que estan en vigor, és a dir, jo crec sincerament que hi ha alternatives a aquesta dualitat que vostè em presenta i, per tant, apostaria per aquesta tercera via i encarregaria als tècnics que treballassin dins aquesta via.

I en tot cas voldria acabar amb un recurs que, ja els ho anuncio, utilitzarem constantment en aquesta legislatura, això ja serà com una espècie de llibre de capçalera que diuen, que és el programa electoral del PP, és a dir, crec que pràcticament no passarà dia que no sortim a la tribuna amb aquesta espècie de catecisme, punt 1.8: "*Una energía limpia y barata. Apoyar el desarrollo y la inversión en la investigación en las fuentes energéticas renovables, especialmente la eólica y la solar*". Avui ja comencen per dir no al seu catecisme. En el meu poble, quan un comença a predicar el que no creu i se li veu, tenen una expressió els joves que diuen: "saaac!". Per tant, avui ja en posam una dins el sac, crec que passats aquests quatre anys el sac ja vessarà de propostes incompletes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Blanquer, té la paraula.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Sí, Sr. Sampol, sabia ben cert que no contestaria la pregunta, o sigui, no m'ha vengut gens de nou, ni mica. Miri, curiosament i encara que li pareixi estrany, crec que estam d'acord amb l'accessori aquí on no estam d'acord és amb el principal. Jo no li he dit en cap moment que el Grup Parlamentari Popular estigui en contra d'aquestes mesures d'estalvi energètic que vostè ha anomenat i d'aquestes energies alternatives, molt al contrari, estam ben a favor i jo li he dit. El terme utopia és un terme que jo he introduït i utilitzat perquè vostè mateix l'ha introduït a la seva intervenció inicial. Jo li diré una cosa, el problema d'aquesta moció que vostè ens ha presentat és que ens mescla, ens mescla, és a dir, punts que eren perfectament assumibles ens els mescla amb temes que són utòpics, utòpics al cent per cent, i repetesc que aquesta paraula l'ha utilitzada vostè per primera vegada.

Repetesc, estam d'acord amb l'accessori, no anam cap al principal, vostè sap perfectament que totes aquestes mesures avui per avui, a curt termini, no suposen en absolut una solució al problema energètic que tenen aquestes Illes. Aquesta tercera via que vostès ens proposen aquí, sigui com sigui, no és factible tècnicament i, si no, jo li agrairia que ens fes veure amb dades que és possible per solucionar el problema ara i avui i, en cas que ens ho demostrin, doncs ho estudiariem; però repetesc, han defugit el problema principal que és la pregunta darrera capciosa que li he dit que li he fet i que evidentment no m'ha contestat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la votació. Sr. Triay?

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sí, Sr. President. D'acord amb la meua intervenció, demanaria que el punt primer es votàs separatament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, així es farà. Passam a la votació del primer punt de la proposta presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número 1 de la moció presentada, es volen posar drets per favor? Poden seure, gràcies.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions? Poden seure, gràcies.

Vots a favor, 9; en contra, 31; abstencions, 15. Queda rebutjat el primer punt d'aquesta moció.

I passam a votar el segon punt en la seva totalitat. Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Poden seure, gràcies.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 29; no hi ha abstencions. Queda rebutjat també el segon punt d'aquesta moció.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1341/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig contra l'aplicació de la Llei Helms-Burton.

I passam a la Proposició No de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig contra l'aplicació de la Llei Helms-Burton. Té la paraula el diputat Sr. Joan Mesquida. Fer constar als efectes del *Diari de Sessions* la transcripció total d'aquesta Proposició no de llei, tal com demana el Grup Parlamentari Socialista, evitant així la seva lectura.

"L'aprovació per part de la Cambra de Representants dels Estats Units d'Amèrica de la Llei Helms-Burton i la probable ratificació pel President Clinton suposa, a més d'una nova agressió contra les condicions de vida del poble cubà, una greu alteració de l'ordre polític i econòmic internacional i una amenaça contra els interessos de les inversions turístiques d'empreses de les illes Balears i espanyoles en general.

Preocupats per la situació d'inseguretat que l'acció unilateral dels Estats Units d'Amèrica introdueix en els legítims interessos de les Illes Balears a l'illa de Cuba. El Grup Parlamentari Socialista presenta la següent Proposició no de llei:

"El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu rebuig contra l'aplicació de la Llei Helms-Burton en allò que representa un agreujament de les condicions de vida de la població cubana, que ultrapassa els límits territorials dels Estats Units i afecta els legítims interessos de les Illes Balears a Cuba i als Estats Units.

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol i a la Comissió europea a prendre les mesures diplomàtiques i judicials necessàries per tal d'evitar l'aplicació de l'esmentada llei i expressa el seu suport a les accions ja iniciades amb aquest sentit".

Moltes gràcies, està vostè en ús de la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Sr. President, senyores i senyors diputats, em permeti que, no sols per cortesia parlamentària, sinó també per cortesia personal, les meves primeres paraules de la meua primera intervenció en el Ple del Parlament siguin per oferir una salutació personal a tots els membres del Parlament, als membres del Govern o diputats, al personal que està al servei de la Institució i als treballadors que fan feina al seu voltant, com són els mitjans de comunicació. Vull agrair els aplaudiments que em varen dispensar el dia de la meua presa de possessió, i els recull amb motiu de cortesia, perquè no vull fer cas d'una mala interpretació d'un periodista que els aplaudiments varen començar de la part del Partit Popular i el motiu era per donar per finalitzada la meua sessió fotogràfica que vaig fer aquí davant els mitjans de comunicació, els agaf com a cortesia parlamentària, cortesia personal.

Després d'això, entraré a presentar la proposició no de llei que cerca el suport de tots els grups de la cambra. Aquesta proposició vol rebutjar la llei coneguda per Llei de l'any 95 per la llibertat, la democràcia i solidaritat a Cuba, més coneguda pel nom dels seus autors Jessy Helms i Dean Burton. Voldria dir que a vegades, quan es presenten proposicions d'aquest estil, un pot tenir la idea de no donar-li suport pel fet que no tenguim res a veure amb les diferents problemàtiques que té plantejades la societat balear, jo crec que davant això es pot dir que si bé és cert correspon als representants polítics, perquè tenen una imatge, una funció en certa manera ètica i de pronunciaments ètics davant problemes de sensibilitat internacional, com poden ser proposicions que s'han duit aquí dels nins xinesos o de condemna de penes de mort que hi ha hagut i de violacions de drets humans; crec que pronunciar-se a favor de la defensa de valors importants com són la llibertat i la solidaritat no fa mal a ningú i eleven la maduresa política d'una institució democràtica. Si bé aquesta proposició no de llei, a part de la càrrega de solidaritat que té amb la dificultat de la població civil cubana, té un nexe de connexió fonamental amb el Parlament de les Illes Balears, com és la defensa dels interessos legítims i de les inversions legítimes dels empresaris balears a l'illa de Cuba, que es veuen amenaçades per l'aplicació d'aquesta llei.

Les difícils relacions entre Cuba i els Estats Units són prou conegudes i crec que les coneix pràcticament tothom, coneix tothom el que és el bloqueig i l'embargament econòmic, un bloqueig que va començar l'any 62 quan el President Kennedy va declarar unilateralment el bloqueig econòmic total a Cuba, reforçat, si fos necessari, amb la força naval i militar. Dura ja més de 32 anys i han passat per damunt vuit o nou administracions i pareix ser que els objectius perseguits no han estat els desitjats i 32 anys ho contemplen. Segur que recorden també crisis conegudes, com la dels míssils cubans, els espies nordamericans varen descobrir míssils apuntant a les costes dels Estats Units; altres motius de friccions han estat el desembarcament de la Badia de Cochinos l'any 61, on varen desembarcar forces paramilitars integrades per exiliats cubans; i les darreres crisis, les de Mariel, que va suposar la sortida massiva de cubans del Port de Mariel, i diuen que Fidel Castro va aprofitar per obrir totes les presons i institucions psiquiàtriques; i més recent la crisi dels *balseros* i de les avionetes. Precisament ha estat aquest darrer fet, fer caure dues avionetes civils per avions militars i la consegüent pèrdua de quatre vides humanes, el que ha duit a una precipitada aprovació de la llei; s'ha de recordar que feia més d'un any que es discutia aquesta llei per part del Congrés i del Senat dels Estats Units i s'ha ratificat també per part del President dels Estats Units. Crec que és absolutament lamentable i condemnable l'ús que ha fet l'exèrcit cubà i així s'han pronunciat moltes mostres de condemna. Totes les declaracions de condemna, s'ha de dir, que s'han realitzat, per part, per exemple, del Consell de Ministres de la Unió Europea dia 26 de febrer passat i que s'han realitzat també pel Parlament Europeu han anat acompanyades per un rebuig de la llei.

Ja se sap que les campanyes electorals no són les millors conselleres de les decisions polítiques i ara els americans estan embardissats en una llarga campanya que conclourà el novembre, i s'ha de recordar que l'Estat de Florida és el quart més important en vots i el que concentra major número d'exiliats cubans i on les postures anticastristes tenen més ressò. No es pot fer allà una campanya electoral si dins el discurs una de les parts centrals no es dediquen a Cuba i a Fidel Castro. També per motius clarament electorals ha sorgit a la llum una llei que fa dos mesos s'anunciava que el President Clinton la vetaria, i així ho va manifestar l'assessor presidencial per a assumptes de Cuba quan va visitar Madrid.

L'elaboració d'aquesta llei, anam un any enrera, va preocupar la Unió Europea per les conseqüències negatives de l'enduriment de l'embargament a Cuba i la previsible dels acords internacionals sobre comerç, i per això el Vice-president de la Comissió Europea Leon Britan, el 15 de març del 95, va advertir l'Administració nordamericana d'aquests fets. Evidentment els esforços no varen fructificar, i la llei va ser, com deia abans, ratificada el dia 12 de març.

És curiós comprovar que com més avanços i acostaments s'havien produït en les relacions amb els dos països es produeix una regressió o involució. Amb motiu d'exemple, es permetia als Estats Units determinades transaccions comercials amb articles d'oci cubans, des d'agost del 94 també es permetia, i això que a nosaltres ens pareix molt obvi allà no ho és, i es permetia viatjar a l'illa per visitar familiars; també es permetia el desplaçament de periodistes a l'illa; i des de l'any 93 els Estats Units varen adoptar una política d'expansió de les telecomunicacions i permetre també donacions d'organitzacions no governamentals cap a Cuba.

S'havien produït contactes directes a alt nivell entre els dos països, i vehiculant aquest acostament estava Espanya i la Unió Europea, el que va fer que dia 12 de febrer un Vice-president de la Comissió Europea visitàs oficialment Cuba. Espanya du, des de fa temps, semblant a l'interior de l'illa la llavor del canvi democràtic i s'havien aconseguit determinats avanços importants i en matèria de desenvolupament econòmic també. La llei tira per terra bona part d'aquests avanços i té prevista l'entrada en vigor el dia 1 d'agost.

Quines són les característiques significatives de la llei? S'ha de dir que és una llei extensa, em va bloquejar el fax perquè varen ser envers 90 pàgines. És una llei clara amb el que és l'esperit i jo crec que difusa quant a l'àmbit d'aplicació i afectació. La llei dona el dret als nordamericans inclosos els d'origen cubà a querellar-se i a reclamar a tribunals dels Estats Units, mostra d'extraterritorialitat, indemnitzacions d'aquells que es defineixen a la pròpia llei com a traficants, ciutadans de qualsevol nacionalitat que operin a fàbriques, instal·lacions, terrenys o treguin profit directe o indirecte de béns expropiats, des de l'1 de gener del 59, amb un valor superior a 6 milions de pessetes. Les confiscacions i expropiacions dutes a terme pel Govern de Cuba varen ser molt extenses, per això és fàcil que a qualsevol transacció un soci comercial de Cuba infringeixi aquesta normativa. La llei també contempla que els executius i els representants o els (...) d'aquestes empreses, inclosos els seus familiars, veuran prohibida l'entrada als Estats Units. La llei imposa sancions unilaterals per a aquells països que mantinguin relacions comercials amb Cuba i li ofereixin qualsevol tipus de crèdit financer; Espanya, òbviament les Balears, està directament afectada per aquesta normativa.

Espanya va firmar un acord amb el Govern cubà, dins el marc de la Comissió Mixta de Cooperació, pel qual rebia garanties del Govern per afavorir la confiança de la inversió, introduint seguretat jurídica a les transaccions i allunyava el fantasma de les expropiacions, creant institucions d'arbitratge per resoldre problemes que poguessin sorgir. Un acord similar ha estat firmat amb 25 països d'Amèrica llatina i països de l'Est i antigues repúbliques soviètiques. La llei tot això ho tira per terra. En aquests moments hi ha registrades a Cuba 650 empreses estrangeres, la majoria de capital mixt, i ni més ni menys, el 28%, és a dir, 182, són espanyoles, amb un valor d'inversió superior als 7.000 milions de pessetes i amb unes previsions d'inversions molt elevades. Pel volum d'inversió i per imatge són les empreses de les Balears les que tenen dins aquest conjunt més predomini, empreses com Sol Melià, Riu, Viatges Ibèria, entre altres, són exemples d'empreses que han canalitzat un flux turístic molt important que a l'any 95 va arribar a 700.000 turistes. La inversió estrangera ha estat el motiu capital que ha possibilitat que el producte interior brut del país a Cuba l'any 95 fos del 2'5%, rompent una tendència negativa i un creixement econòmic que està possibilitant lentament que les condicions de vida, ja de per si dolentes, del poble cubà vagin millorant.

Els empresaris de Balears han manifestat la seva inquietud davant l'evolució de la situació en el moment que s'apliqui la llei, hi ha cautela i expectació preocupada, però és curiós comprovar que, possiblement per desconeixement del text, el rebuig ha estat més fort des d'institucions polítiques o institucionals que empresarials. Crec també que, per desconeixement, no s'ha fet una anàlisi de la important repercussió que l'aplicació de la llei tendrà, el concepte tràfec que inclou la llei és tan ampli que pot afectar negativament la majoria dels acords d'inversió o desenvolupament de les empreses mixtes. Representants demòcrates dels Estats Units han afirmat que la llei afectarà negativament les inversions estrangeres a Cuba perquè els inversors hauran de triar entre fer negocis amb els Estats Units o amb els 300 dòlars de renda per càpita de Cuba.

La contestació a la llei ha estat molt forta tant des de l'interior com de l'exterior dels Estats Units; ha estat molt criticat el canvi de postura del President Clinton, el mes d'abril del 95 En Clinton va manifestar el seu desacord amb la llei considerant que les mesures en vigor es demostraven adequades per aconseguir la democratització de Cuba i considerant que el títol III i IV de la llei i els aspectes extraterritorials farien enfrontar-lo amb els aliats de la Unió Europea i amb els països firmants de l'acord conegut com el Nafta, Acord de lliure comerç d'Amèrica del Nord, que inclou dos socis inversors importants de Cuba com són Mèxic i Canadà. El vet presidencial pareixia assegurat i fins i tot també hi ha hagut mostres, el *New York Times* amb una editorial, transcrita per un diari espanyol, afirmava amb el títol: una mala llei damunt Cuba que és ofensiu pels aliats dels Estats Units obligar-los a què s'uneixin a l'embargament econòmic, una iniciativa d'èxit improbable.

Un informe que també he vist interessant damunt la llei, publicat al *New York Low Journal* dia 11 de març d'aquest any, fa una anàlisi de la llei d'una manera detallada i posa de manifest totes les contradiccions i violacions del Dret internacional, no només en allò referent a la sobirania i a l'extraterritorialitat, sinó que mostrava ben a les clares la violació de la normativa sobre comerç mundial. Canadà també ha criticat la mesura, va firmar, fa poc, amb 14 països de la zona, el rebuig a aquesta llei. La Unió Europea, dia 6 de març, va emetre un comunicat criticant durament la llei; el Parlament europeu va fer el 14 de març passat un pronunciament on, condemnant l'ús de la força i la pèrdua de vides humanes, feia una declaració que, en les parts més interessants deia: rebutjam l'embargament ja que produeix efectes negatius damunt la població civil i lamenta que el Congrés dels Estats Units hagi aprovat la llei i el President Clinton l'hagi acceptada. Fins i tot es reserva el Parlament europeu la possibilitat de no fer-li cas, per les violacions o la greu infracció dels acords internacionals. També tenc una resolució del Parlament rus que també rebutja aquesta llei. El Govern espanyol ha criticat també durament i les iniciatives van dirigides dins la Unió Europea a aconseguir que l'aplicació de la llei no es dugui a terme.

Crec que és necessari i important que s'entengui que no seran aquestes mesures les que duran la democràcia, l'estabilitat i la prosperitat a Cuba, jo crec que el sentit comú dicta altres regles que estan més en consonància amb l'obertura econòmica, amb l'intercanvi d'idees motivats pels fluxos de població i el turisme; jo crec que pot fer molt en aquest sentit. És necessari que s'entengui que cap país no pot atribuir-se la transgressió de principis fonamentals i fundacionals de la pròpia essència d'un tercer país, com són la sobirania, la independència i l'autodeterminació. També crec que és necessari que s'entengui que la pressió per democratitzar un país no es fa des de les prohibicions i imposicions unilaterals a altres països. I és necessari que s'entengui que les normes i els acords internacionals estan per ser complerts i no per ser vulnerats capritxosament.

Tenim la possibilitat de sumar-nos al rebuig internacional de Llei Helms-Burton, perquè suposa una violació de les normes internacionals, perquè amenaça els interessos legítims de les inversions estrangeres a l'illa i de les inversions legítimes dels ciutadans i empresaris de Balears, perquè repercutirà negativament en les dures condicions del poble cubà i perquè, i no és necessari, crec que des d'un punt de vista sentimental és una oportunitat molt bona per demostrar, en un moment de dificultat, al poble cubà l'agraïment per l'acollida que varen dispensar als cents i cents d'emigrants de Balears, que ja fa uns anys i per necessitat es varen veure obligats a emigrar a aquelles terres per treure les seves famílies endavant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions per part dels grups? Per part del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. La Llei Helms-Burton, aprovada recentment pel Congrés dels Estats Units, suposa, com la mateixa proposició no de llei explica, una greu alteració de l'ordre polític i econòmic internacional. Es tracta d'una llei dura que, sota el pretext de protegir els béns nordamericans expropiats en el seu moment per l'Estat de Cuba, amenaça i coacciona les relacions econòmiques i comercials de tercers.

Al mateix temps, creim que és una llei injusta que castiga tot un poble per la simple raó que el seu sistema polític i econòmic no està d'acord amb el sistema polític i econòmic dels Estats Units i pareix ser que un i altre són incompatibles. S'intenta de qualque manera aïllar i matar per fam al poble cubà, sent això, creim nosaltres, un greu atemptat als drets fonamentals dels cubans que es troben recollits a la Declaració Internacional dels Drets Humans, drets que també va signar el poble dels Estats Units d'Amèrica, amb la qual cosa han entrat en una flagrant contradicció.

En aquest sentit no es pot continuar mantenint una situació que creim que no beneficia a ningú i que perjudica a molts. Perquè hem de tenir presents que la darrera dictadura formal existent a Amèrica no pot caure mai a través de l'empobriment d'una població, creim, ben al contrari, que serà quan hi hagi unes millors condicions de vida de tots els seus ciutadans quan es posaran realment les bases per un canvi democràtic a Cuba. Per tant, nosaltres creim important que donem suport a aquesta proposta pel que significa d'ajut a aquest poble, per les relacions històriques que ha mantengut la nostra comunitat amb el poble també de Cuba; i, per totes aquestes raons, Unió Mallorquina donarà suport a aquesta proposició no de llei.

La llei aquesta creim que és totalment contrària al Dret internacional i una greu conculcació dels drets bàsics dels cubans, que atempta també a tots els drets dels empresaris en general i dels nostres, els de les Illes Balears, en particular. Per tant, crec que aquesta gent ha fet un important esforç inversor a Cuba, que des d'aquest Parlament hem de donar suport a aquesta iniciativa, i per part d'Unió Mallorquina tindrà aquest suport. Creim que el poble cubà ja està prou castigat per la dictadura del senyor Castro, sense que hi hagi necessitat de més bloquejos per part dels Estats Units. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Esquerra Unida dona suport també a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, precisament amb els termes que especifica que es manifesta el rebuig contra l'aplicació de la Llei Helms-Burton en allò que representa un agreujament de les condicions de vida de la població cubana, que ultrapassa els límits territorials dels Estats Units i afecta legítims interessos de les Illes Balears a Cuba i als Estats Units. Sobretot, en allò que nosaltres volem insistir és en l'aspecte que significa d'agressió d'un estat front a un altre, d'agressió contra la independència d'aquest Estat i, sobretot, allò que pot significar d'agreujament de les condicions de vida de tota la població cubana que, en aquests moments ja pateix prou problemes derivats del bloqueig no només de la Llei Helms-Burton, sinó de les lleis anteriors d'Estats Units.

Per tant, només afegir que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida dona suport a aquesta proposició no de llei i que pensam que ha de contribuir a mostrar la voluntat solidària del poble de les Illes amb el poble cubà, com s'ha demostrat amb multitud d'iniciatives que es duen a terme a través d'organitzacions solidàries d'amistat Mallorca-Cuba. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. I per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el seu portaveu Sr. Ramon Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull expressar la felicitació del meu grup i la meua pròpia al Grup Parlamentari Socialista i al diputat Mesquida per aquesta iniciativa. És ben cert, com s'afirma a l'exposició de motius que introdueix la proposició no de llei, que l'aprovació en els Estats Units d'Amèrica de la Llei Helms-Burton representa una nova agressió contra el poble cubà i alhora una intromissió inacceptable en els drets comercials de qualsevol país que comerciï amb aquell país caribeny.

Efectivament, el bloqueig econòmic i comercial amb el qual els Estats Units han castigat Cuba des de fa més de trenta anys i que tants sofriments ha causat a la població d'aquell país, es veurà endurit per l'aprovació d'aquesta llei que ja no afecta sols a les empreses nordamericanes, sinó que pretén danyar, perjudicar, castigar les empreses de qualsevol part del món que mantinguin relacions comercials amb Cuba. Un bloqueig que ha estat rebutjat per les pròpies Nacions Unides en el decurs de la darrera Assemblea General pel que té d'agressió contra tot el poble cubà, de tal manera que ha arribat a situar Cuba en una permanent situació de setge, en el qual els cubans han qualificat de període especial en temps de pau i que ha duit com a conseqüència el desabastiment més absolut en molts béns de consum, de tal manera que la qualitat de vida dels cubans es veu fortament condicionada per aquest fet.

La pretensió d'endurir aquest bloqueig a través de l'aprovació de l'esmentada llei, que ja ha estat ratificada el passat dia 12, com fa un moment ens deia el ponent, pel President Clinton, ha estat rebutjada per una institució fins i tot tan poc sospitosa de simpatitzar amb el Govern cubà com és l'església d'aquell país que, per boca de l'arquebisbe de l'Havana, s'ha manifestat clarament contrària a l'adopció de les mesures que la llei preveu pel que tenen d'agressió contra la població cubana, que manifestava aquest bisbe ja ha sofert massa anys aquesta situació.

De fet, la segona part de la problemàtica que s'expressa a l'exposició de motius de la proposició no de llei, referida als perjudicis que poden rebre els inversors de la nostra comunitat amb interessos a Cuba, o les empreses de les Balears que mantenguin relacions comercials amb aquell país ha estat ja objecte d'actuacions a nivell diplomàtic per part del Govern de l'Estat espanyol i de les autoritats de la Unió Europea que s'han apressat a defensar el lliure comerç així com el dret de les empreses que lliurement han decidit invertir a Cuba o comerciar amb aquell país.

Efectivament, quan Cuba, aquests dies, ha denunciat el contingut d'aquesta llei davant l'OMC, l'Organització Mundial del Comerç, el representant de la Unió Europea, Mèxic a més, L'Índia, el Canadà, Xile i Nicaragua varen donar immediat i absolut suport a les paraules del representant cubà, considerant tots ells amb les seves afirmacions que la llei viola diferents articles i el propi preàmbul de l'acord constitutiu de l'Organització Mundial del Comerç, en el sentit que, a més a més d'obstaculitzar les relacions comercials dels altres països amb Cuba, contradiu els principis que l'Organització Mundial del Comerç va establir per regir el comerç mundial. Des d'aquesta doble vessant, la necessària protecció dels interessos de les empreses de les Balears que inverteixen i comercien amb Cuba, però, molt especialment, des de l'oposició que ens mereix un bloqueig que sols agreujarà les condicions de vida, ja de sí prou precàries, dels ciutadans de Cuba, el Grup del PSM donarà un suport absolut a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. diputada Carlota Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. La proposició no de llei que avui presenta el Grup Socialista és una prova més de la preocupació que a tots nivells estan despertant els conflictes entre Cuba i Estats Units. No obstant, voldríem dir que aquests conflictes s'han vist agreujats per l'abatiment de dues avionetes civils en aigües internacionals el propassat mes de febrer per l'aviació cubana, fet que ha estat condemnat pel Parlament europeu. Per altra banda i mentrestant, la Cambra de representants dels Estats Units aprovava la Llei Helms-Burton que, com els senyors i senyores diputats saben o ja sabran, un dels capítols, i com molt bé ha exposat el portaveu socialista, més important de la llei contempla la possibilitat que els ciutadans nordamericans, inclosos els d'origen cubà, que hagin sofert qualque procés d'expropiació des del 1959 es puguin querellar en els tribunals d'Estats Units contra les empreses estrangeres que operin des de les instal·lacions o llocs en els quals es trobaven les propietats que reclamen. La llei també amenaça amb sancions a tercers països que comerciïn amb Cuba.

Si bé és certa l'allau de protestes que provoca la llei és també cert que el factor electoral és essencial en la decisió d'endurir les mesures contra Cuba. El propi Govern americà manté un doble llenguatge, suau i conciliador davant els representants europeus i de màxima decisió davant l'electorat, encara que el President té com a atribució presidencial suspendre semestralment l'entrada en vigor per raons d'interès nacional.

Per llevar aquest conflicte el propi departament d'Estat veuria amb bons ulls la mediació en aquesta crisi del propi José María Aznar, si aconsegueix formar govern, per la influència que té en el cercle de l'exili cubà. En aquest estat de coses, des de la Unió Europea està decidida a reflectir com en un mirall aquest doble llenguatge que Estats Units empra amb Europa. La Unió Europea, per exemple, continua estudiant la possibilitat de denunciar la Llei Helms-Burton davant l'Organització Mundial de Comerç.

Per tant, la nostra visió del conflicte és que es troba en una situació de recerca d'equilibri que solucioni el problema. El nostre grup no defuig les conseqüències que podria dur a terme l'aplicació de la llei, però pels propis interessos de les Illes Balears a Cuba per davant d'aquests dobles llenguatges ens sembla més prudent no fer cap pronunciament des d'aquest Parlament, instar al Govern de l'Estat a prendre mesures diplomàtiques i judicials, tota vegada que el Govern espanyol es troba en funcions i no pot comprometre l'actuació del futur executiu amb l'adopció de determinades mesures. Per aquests motius exposats el nostre grup demana que vostès, senyors del Grup Socialista, retirin aquesta proposició no de llei i, en cas de no fer-ho, ja els anunciam que la votarem en contra. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mesquida, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Bé, jo li he de dir que m'embarga una malenconia "grosskiana", quan he vist, "grosskiana" de Grosske, em pensava i crec que els termes de la proposició no de llei eren suficientment suaus perquè tengués el suport unànime de la cambra, fins i tot pensava que es podia donar el cas que el Grup Popular s'abstengués d'aquesta proposició, de la qual cosa jo m'hagués alegrat personalment també perquè hagués vist que anava endavant.

Miri, crec que les mesures que s'han fet contra aquesta llei són patrimoni de tots; hi ha hagut a principis de març quatre eurodiputats, i vostè ho sap, del Partit Popular que es varen desplaçar a Washington per fer esforços per retardar l'entrada en vigor de la llei. El que ha estat cap de llista del Partit Popular al Congrés dels Diputats, dia 7 de març del 96, quan se li va demanar sobre aquesta qüestió, va afirmar: és necessari actuar decididament per defensar els interessos dels empresaris espanyols.

Ja li dic, no entenc aquesta postura i, en tot cas, el que sí voldria dir és agrair als grups polítics que han dit que donarien suport a la mateixa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, Sr. Joan Mesquida, només dir-li que no defugim de les nostres responsabilitats, només dir-li que no considerem que sigui el moment oportú per instar el Govern de l'Estat a causa que el Govern es troba en funcions i encara no s'ha format el nou executiu. De tota manera pensi que no solament el nostre grup des d'aquest parlament tenim aquesta posició, sinó que el Ministre en funcions d'Exteriors ja va recomanar al Ministre Gómez Navarro que no anàs a Cuba a una reunió que hi havia iberoamericana de turisme, precisament per no comprometre el futur executiu de la nació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, passam idò a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor d'aquesta proposició no de llei, es volen posar drets per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 27; en contra, 29. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

IV.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4086/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de les àrees naturals i règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, per a l'ampliació de l'àmbit de protecció de la costa sud de Ciutadella (ANEI 14).

I passam al debat de presa en consideració de la Proposició de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de les àrees naturals i règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, per a l'ampliació de l'àmbit de protecció de la costa sud de Ciutadella. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la seva portaveu Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Val la pena iniciar aquesta exposició, aquesta defensa per augmentar la protecció d'un espai natural a Menorca, conegut popularment com la zona del Perico explicant que el Perico és un tros de terra, una possessió que dia i matí, a un lloc, a Menorca, a la costa sud de Ciutadella, salvat, entre cometes, molta part de la seva extensió de la protecció de la Llei d'espais naturals, gràcies o malauradament al pacte del Partit Popular, AP-PL i el trànsfuga de torn en aquell moment, el Sr. Ricci. El pacte assenyalat, mai no justificat per motius científics, es va fer ja en contra de la voluntat del Consell Insular de Menorca, de la voluntat del poble de Menorca, amb un govern socialista en aquell moment, i també en contra del propi esperit de la Llei d'espais naturals que explica a la seva exposició de motius que la definició dels espais naturals que requereixen una protecció efectiva es basi amb fets objectius trets de documentació informativa extensa.

És el que avui els socialistes volem recuperar, fonamentat amb la documentació científica elaborada per Icona, elaborada també per altres catedràtics, amb coneixements reconeguts en ecologia vegetal, recuperem la iniciativa del Consell Insular de Menorca per marcar de nou uns límits a un espai natural que mai no havia d'haver estat tocat, ni pactat ni mercadejat. Els motius del pacte, en aquell moment, del Partit Popular amb el Sr. Ricci, val la pena anar a les hemeroteques i trobar quins eren els motius d'aquest pacte. Fonamentalment per donar-los a conèixer als consellers de Menorca, nous, nous en política i nous també en aquest parlament, i els hem de recordar que en aquell temps qui era vice-president del Govern i conegut de tots, assenyalava als mitjans de comunicació d'una manera molt clara, com poques vegades ha fet, als mitjans de comunicació, dia 10 de març de l'any 88, que el Partit Popular defensaria el dret dels promotors de la urbanització prevista a Macarella.

Mai no s'ha desmentit aquest suport i aquesta defensa d'uns interessos, fins al moment d'avui. Mai ningú del Partit Popular no ha desmentit que es donés suport a un projecte d'urbanització. I qui són els promotors i els propietaris d'aquests terrenys, que són objecte de tan gran suport per part del Partit Popular? D'acord amb el Registre de la Propietat, els terrenys són actualment encara avui propietat d'una empresa, Menorca Matiosol, SA, que consultat el Registre Mercantil pertinent, hi figuren les dades dels socis propietaris, i aquí hi trobam personatges qualificats del Partit Popular, ex-diputats i familiars directes del batle actual de Ciutadella.

Una altra dada que hem de tenir en compte és que a pesar de les transaccions, transaccions que es van fer aquí, en aquest parlament, mentre s'elaborava la Llei d'espais naturals, i que aquesta part de la zona del Perico quedava fora, si fins a aquest moment aquesta zona està protegida per voluntat del poble de Ciutadella per la protecció donada al seu pla general. Un pla general fonamentat en els mateixos criteris científics, elaborat i avalat per estudis que donen garantia de protecció de tota aquesta zona. Una protecció, així i tot, feble, amb un govern municipal del Partit Popular que en qualsevol moment podia, amb majoria absoluta, rebaixar els límits de la protecció del pla general. I evidentment les temptacions, els interessos particulars, les pressions polítiques i familiars es van convertir molt prest en maquinacions, contubernis, visites d'amagat, anades i vingudes, fins i tot des de Miami.

I aquí esclata la crisi. La crisi institucional i de governabilitat més greu que un poble de les Illes ha tingut, ha conegut. La possibilitat de rebaixa de protecció, les expectatives d'urbanització han provocat, són motiu de la crisi institucional més greu que ha viscut Ciutadella. Crisi política i institucional que perdura avui, després de més de cinc mesos, amb un procés judicial en marxa que intenta esbrinar on han anat a parar els 60 milions pagats pel promotor de torn, en concepte de gestions, amb un alcalde imputat al qual cap dels alts dirigents del Partit Popular no ha desqualificat, més tost al contrari, màxim suport al batle de Ciutadella; i aquestes són les declaracions que trobam als mitjans de comunicació, i en tot cas, ni tant just allò d'intentar-lo convèncer que se'n vagi per les bones i mai per les males, no sigui que doni massa explicacions de qüestions que als ciutadans mai no els han explicat.

Enfront de la passivitat del Partit Popular, només una actitud clara i ferma contra tota expectativa urbanitzadora pot tancar la crisi, i avui vostès tenen l'oportunitat, perquè la crisi de Ciutadella emana d'acord amb totes les informacions facilitades pels mitjans de comunicació dia 10 d'octubre, quan quatre regidors del Partit Popular denunciaven la manca de transparència de la gestió del batle per haver iniciat contactes amb els promotors d'una urbanització en aquesta zona. Aquest fet, conegut per l'alcalde, que accepta públicament que menteix, encara que açò sí, d'una manera pietosa, per al benefici del poble, assenyalant i denunciava que el Partit Popular coneixia el projecte i com hem vist, també, li dona tot el seu suport.

Davant aquest fet duim més de cinc mesos de crisi institucional a Ciutadella, i l'objectiu, per tant, de la proposta del PSOE amb aquesta proposició de llei té dos fronts molt clars. El primer, mantenir evidentment protegida la zona del Perico a Macarella, amb una protecció amb rang de llei no sotmesa a les voluntats de les diferents famílies del Partit Popular en aquella població; i en segon lloc salvaguardar la governabilitat a un ajuntament com és el de Ciutadella, aclarint d'una vegada per totes qui és qui, qui vol o qui no vol la protecció d'aquesta zona, qui dona suport polític als urbanitzadors i qui té interessos en aquesta zona.

Si avui es dona suport a la proposició de llei presentada, i es rebutja per sempre més la possibilitat d'actuacions urbanístiques a Macarella, estam convençut que l'interès per mantenir la (...) que té l'actual alcalde serà molt menor. El Partit Popular en el seu conjunt té alguna cosa a dir, i per tant avui hem de demanar d'una manera ben clara que es revisi i es replantegi la protecció de la costa sud de Ciutadella, amb criteris objectivables realitzats per tècnics.

És possible demanar al Partit Popular que actuï fora de pressions?, de pressions polítiques i familiars? I si és cert, com s'ha dit o es vol fer veure que hi ha una part del Partit Popular que està per regenerar el partit, una part del Partit Popular que intenta lluitar contra els interessos personals de gent del propi partit, tenen avui l'oportunitat de demostrar-ho, donant suport a aquesta proposició de llei. Rebutjar aquesta proposició de llei és ser, a més de còmplices de la ingovernabilitat d'un poble, és ser còmplices d'un joc molt dur d'interessos econòmics i urbanístics totalment particulars que han suposat ja el cost de tenir un batle imputat en un procés de pagament de comissions. Ningú del Partit Popular no ha explicat encara avui quins són els motius de la crisi i per què es dona suport a un batle.

Absolutament ningú, i el Partit Popular, a més de no donar cap tipus d'explicacions, manté avui per avui una crisi institucional que té la responsabilitat de resoldre. Crisi de Ciutadella no és una crisi en clau local ni el projecte depèn només de l'autonomia municipal, depèn avui de tots vostès que tenen la possibilitat d'acabar amb una crisi, de donar garantia que una zona quedi protegida i sobretot d'acabar amb les lluites d'interessos que estan en aquest moment creant, no només un conflicte dins el Partit Popular a Ciutadella, sinó evidentment estan dificultant la governabilitat de tot un poble.

Per tant, si existeix i és cert que hi ha alguna voluntat diferent dins el Partit Popular d'aclarir les coses o d'actuar d'una altra manera, avui s'hauria de demostrar donant suport a aquesta proposició de llei. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Grups que es mostrin a favor de la proposició de llei? Per part del Grup Mixt, el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Aquest parlament ha viscut en el passat alguna mala experiència pel que fa a modificacions de la Llei d'espais naturals. En la història d'aquest parlament ha estat un dels exemples més notoris de la manca de sintonia entre la majoria d'aquesta cambra i la ciutadania en relació a la protecció ambiental del territori de les Illes Balears. També hi poguérem veure de quina manera el Partit Popular subordina la protecció ambiental a la continuïtat del vell estil de dirigir i gestionar el negoci turístic. Se'm dirà que avui no és el dia de reobrir el tema ni d'encetar un debat general sobre l'aportació ambiental, però sembla que, cal recordar-ho a qui dóna a entendre que el PP del 96 no té res a veure amb el PP de, posem per cas, l'any 91, el que va modificar la Llei, la LEN, per desprotegir determinats bocins de territori de les Balears.

La iniciativa del Grup Socialista per tal d'ampliar l'àrea natural d'especial interès 14, tindrà el suport dels Verds. No per què disminueixi de manera substancial la distància entre la conservació del territori que es demana al carrer i la que està disposat a oferir el grup majoritari, sinó perquè corregeix una deficiència elemental de la conservació de la costa menorquina. En qualsevol cas, per argumentar l'ampliació de l'ANEI 14, no és necessari invocar un treball científic de l'any 82, és suficient, entenem, l'aplicació d'una certa dosi de sentit comú en la protecció de la zona, de manera que l'àrea protegida abracci tot el barranc de Macarella.

La costa sud de Ciutadella i la veïna de Ferreries, igual que bona part de la costa que encara resulta interessant per les seves condicions naturals i precisament per a això, es troba sota l'amenaça de projectes desenvolupistes clàssics de camps de golf i urbanitzacions. Quina casualitat!

Així doncs, la proposta de modificar la LEN és també oportuna. Tots sabem que cal ser molt rigorosos a Menorca en temes ambientals, tant pels seus valors naturals, paisatgístics i culturals, com per la seva condició de reserva de la biosfera, com també per no seguir l'exemple de Mallorca i d'Eivissa. Així doncs, aquesta cambra no ha de permetre que quedin forats entre les ANEI en les quals es puguin ficar camps de golf i urbanitzacions, que encara resultarien premiats amb habitacions amb vistes a ANEI.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Altres grups que vulguin intervenir? Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sra. Joana Barceló, proposant del Grup Socialista d'aquesta proposició de llei, jo li he de confessar que confiava que en el debat que tendríem almanco hi estarien presents els dotze consellers del Consell Insular de Menorca, veig que només som set en aquests moments, i també li he de confessar que em pensava que era de ver el que deia ahir el Sr. Conseller Bartomeu Cabrer, de Sanitat, afirmant que hi ha una premsa o uns mitjans de comunicació interinsulars que tenen un abast interinsular i que es preocupen per les qüestions interinsulars, també em preocupa que no sigui tan cert com deia ahir el conseller de Sanitat.

Esquerra Unida de les Illes Balears manifesta, per començar, el seu vot favorable a la proposició del Grup Socialista, de modificació de la Llei d'espais naturals del 1991, per ampliar l'espai protegit a la costa sud de Ciutadella. Aquesta proposició, juntament amb una altra del Grup Nacionalista de les Illes, ja ha conegut un pròleg al Consell Insular de Menorca. A Menorca els vots del Partit Popular, del Grup Popular, es van mostrar ja contraris a aquesta ampliació. Per tant, no ens hem d'esforçar gaire per preveure el destí d'aquesta iniciativa avui al Parlament.

Per tant, per quin motiu es du aquesta proposició a debat? La seva finalitat és la de motivar, creim, la discussió, aclarir posicions i mantenir l'atenció política respecte d'una qüestió que ha originat controvèrsia i que és la clau per entendre, com molt bé ha dit, la crisi institucional, però amb noms, la crisi del Partit Popular a l'ajuntament de Ciutadella, que vostè ha dit que és la més greu de la història, jo encara ho dubt perquè crec que la crisi de l'any 79-83 també va ser prou greu, i el que haurien d'aprendre és a no reproduir crisis d'aquesta casta.

Tendrém aquesta proposició damunt la taula si no s'haguessin produït els fets d'aquests darrers mesos? Tendrém aquesta proposició damunt la taula si no existís una amenaça certa, premeditada, impulsada per càrrecs públics del Partit Popular, de gran actuació urbanística al Perico-Macarella, sobre una zona, aquesta precisa àrea que es demana ampliar i que forma part de tota l'àrea natural de la costa sud? No es pot acusar el grup que presenta aquesta proposició de ser oportunista, se'l pot felicitar per ser oportú; no se'l pot acusar de voler emprar una proposició per parlar d'una altra cosa, perquè és precisament aquesta altra cosa que motiva la proposició.

La Llei d'espais naturals va conèixer una tramitació difícil i complexa, la delimitació d'aquests espais, també, les modificacions posteriors van motivar controvèrsies i polèmiques. El nostre grup polític era llavors espectador exterior del que passava en aquesta cambra, les modificacions que anteriorment s'havien produït han estat per reduir més que mai, moltes vegades, l'abast de protecció, per retallar. Aquesta d'avui va dirigida a incrementar, a ampliar territorialment la protecció, i el nostre grup estarà d'acord a ampliar l'abast de les mesures de protecció, no només en extensió territorial, sinó també en gestió natural i mesures reals de protecció.

L'espai que el Grup Socialista ens demana que incorporem a l'àrea de la costa sud de Ciutadella, ja estava previst en un principi pel Consell Insular de Menorca, i açò és important, i qualsevol persona que s'hi passegi veurà que és la mateixa àrea, que és una cosa natural, valgui la redundància més que mai; hi estava previst no per una frivolitat o per una excessiva generositat inicial, sinó perquè és una extensió que forma un continu natural amb tota aquesta àrea natural d'especial interès de la costa sud. El que és estrany no és que ara ens plantegem la seva incorporació, el que és estrany és que en aquell moment aquesta extensió del Perico restàs fora de protecció amb tots els arguments científics favorables perquè hi fos.

Quin paper va jugar llavors el vot d'un diputat trànsfuga, el vot i la promoció, l'interès, del Sr. Carles Ricci, proposant el retall que ara volem rectificar just uns mesos abans que un xec de 500.000 pessetes, provinent, presumptament, del sac del túnel de Sóller, anàs a caure, per art d'encanteri al compte corrent del Sr. Carles Ricci? Aquell fet que per força hem de lligar amb aquesta proposició d'avui no és ja tan incompreensible, sobretot si tenim en compte que en aquesta extensió hi tenen interessos l'ex-diputat del Partit Popular Sr. Adolfo Vilafranca, el militant del Partit Popular i conco de l'actual alcalde de Ciutadella Sr. Joan Basques, i una molt misteriosa societat que és de nom Helmund Investement i que es va crear just un poquet abans d'iniciar-se aquest procés, aquesta estratègia per urbanitzar, i que es va crear a Jersey, a l'empara del més absolut secret bancari, de tal manera que jo podria ser el principal membre d'aquesta societat i qui diu jo, ho podria ser la Sra. Joana Barceló o ho podria ser el Sr. Ramon Orfila o qualsevol dels presents en aquesta sala i que ens escolten.

Com ja he dit, aquesta proposició no és gratuïta, està motivada i neix de la lògica reacció que es té davant d'un perill, i quin és el perill? El perill no és altra que la descoberta d'un avançat projecte d'urbanització d'alt luxe al Perico-Macarella, i dic avançat projecte, perquè un projecte que segons paraules del seu promotor, de l'austriac Franz Hachinger, ja li ha costat 60 milions de pessetes, no pot ser només una idea il·luminada d'un multimilionari centroeuropeu. Invertirien vostès 60 milions de pessetes en un projecte que no saben que es farà? Pel que sembla, el Govern balear, sí que de vegades inverteix milions de pessetes en projectes semblants, però no crec que nosaltres ho féssim i no ens sembla una actuació massa lògica. El projecte existeix encara que ara es vulgui fer veure que no, com existeix el Sr. Hachinger, com existeix l'advocat que li va preparar totes les fórmules possibles per poder portar aquesta projecte a terme.

En el fons, avui ens hauríem de demanar, com és possible, com és possible que en una illa que ja ha dit majoritàriament, prou a les noves urbanitzacions, a una illa on totes les forces polítiques, inclòs el Partit Popular, es manifesten almanco inicialment en la filosofia, favorables a una estratègia de desenvolupament sostenible, com és possible que a una illa que vol ser model internacional i exemple de compromís en la defensa mediambiental i en els territoris lliures d'especulació, com és possible que en una platja com la de Macarella, la defensa de la qual va començar fa més de vint anys, cal no oblidar-ho, es projecti una urbanització com la que s'hi projectava?

No ens enganem, la urbanització sobre aquesta zona és la urbanització de Macarella, ens diran, "l'àrea natural impedeix qualsevol acció urbanitzadora", en gran part no és cert, la pot reduir però hi permeten actuacions. Ens diran, "el Pla especial de l'ANEI de la costa sud aprovat furtivament per silenci administratiu i d'espatlles a la Comissió Insular d'Urbanisme impedeix qualsevol acció urbanitzadora", tampoc no és cert. I ens diran, "l'acord de l'ajuntament de la Ciutadella de no permetre la urbanització sobre la zona que no està incorporada a l'ANEI impedeix l'acció urbanitzadora". I tampoc no és cert, perquè si fos cert, per què tantes històries?

Per què tendria el Partit Popular un batle imputat en un cas de possible suborn, perquè hi tendria també un regidor? Per què s'hauria fet un viatge en secret, amb càrrecs públics del Partit Popular, amb funcionaris de l'ajuntament de Ciutadella, amb la presència d'un antic conseller responsable del Partit Popular, el Sr. Jeroni Saiz, a Miami? Per entrevistar-se amb els promotors d'un projecte inexistent, d'una urbanització que no es farà mai? Són moltes coincidències perquè la gent no pensi que existia un pla perfectament dissenyat, premeditadament pensant que arrenca de la negativa de l'anterior majoria de l'ajuntament de Ciutadella, que passa per situar persones propícies als llocs de decisió, que es desenvolupa secretament, que es vol basar en fets consumats per urbanitzar aquesta zona que la proposició que debatem proposa que s'incorpori a l'ANEI de la costa sud. Que el pla va fracassar? Almanco açò és el que sembla, però que fracassés no significa que no existís, que en aquest moment ningú no es plantejaria reobrir una estratègia per tornar a la càrrega sobre aquesta zona, no vol dir que hagi quedat definitivament salvada, per aquest motiu, tota mesura que tendeix a salvaguardar-la, és una mesura positiva, després podem analitzar el nivell de protecció que es dona a la Llei d'espais naturals, el nivell de protecció de planteja el Pla especial de l'ANEI de la costa sud, però sí que seria una passa endavant.

Els que som de Ciutadella, com jo mateix, com la proponent, la Sra. Joana Barceló, la comunitat local amb les seves contradiccions, els noms i llinatges que coneixem, ens costa molt creure, crec que no ho creu ningú, que el pla, diguem-li secret, per portar endavant el projecte a Macarella, al Perico, fos ideat, pensat, dissenyat, planificat, executat fins on es va poder, únicament pel batle de Ciutadella, amb els vots favorables a incrementar l'abast de l'àrea natural de la costa sud, el Partit Popular ajudaria a escampar dubtes, amb el vot en contra, no.

(El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. Vice-president primer en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Té la paraula el portaveu del Grup Nacionalista-PSM, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari Nacionalista-PSM votarà favorablement la presa en consideració de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, de modificació de la Llei 1/1991, la Llei d'àrees naturals, com és coneguda col·loquialment. I la justificació del nostre suport no necessita gaire arguments.

Tots vostès saben, Sres. i Srs. Diputats, que el nostre grup parlamentari ha presentat també una proposició de llei amb un contingut que coincideix quasi exactament amb la que avui debatem i que per dificultats logístiques, sols imputables a nosaltres mateixos, s'ha retardat en la seva tramitació.

Com s'ha dit vàrem coincidir tots els grups de l'oposició al Consell Insular de Menorca a l'hora de donar suport a les diferents propostes que uns i altres havíem presentat sobre la qüestió que ens ocupa, i és que estam davant una qüestió que preocupa molts menorquins i menorquines i respecte de la qual s'han produït actuacions de vertader desgavell que han arribat a afectar fins i tot l'estabilitat d'un ajuntament, el de Ciutadella, que ha vist com es creava una escletxa entre els membres del propi grup municipal del PP amb unes conseqüències que encara no es poden calibrar del tot.

Si una zona hi ha a l'illa de Menorca que resulti emblemàtica des del punt de vista de respecte al medi natural, aquesta és la platja de Macarella i els seus voltants a la costa sud de Ciutadella, a posta en relació a aquesta ha existit des de fa anys una dura controvèrsia entre els que la voldrien veure urbanitzada i els que hem propugnat la seva defensa per tots els sistemes possibles. Així, i amb el suport de tots els informes tècnics, el Consell Insular de Menorca en exercici de la seva capacitat d'iniciativa legislativa, presentava dins la segona legislatura d'aquest parlament, l'any 88, una proposició de llei de declaració de la costa sud de Ciutadella com a àrea natural d'especial interès, una proposta que finalment en el tràmit de ponència va ser retallada a consciència i gràcies al vot d'aquell diputat d'infausta memòria que acabava d'estrenar el dubtós títol de diputat trànsfuga en aquesta cambra, quedant reduïda l'àrea de protecció de tal manera que les expectatives urbanístiques es poguessin ben vives a la zona, encara que, açò sí, una mica més enfora de la costa. Però, així com l'ajuntament de Ciutadella, a través del planejament municipal, incrementava el nivell de protecció de la zona per davall, com aquells focs de sitja que cremen sense flama, es mantenien els moviments especulatiu, i així que va canviar el color polític de la corporació municipal, es varen començar a moure les peces del joc d'escacs que havia de finalitzar amb una presumpta modificació del planejament general que permetés construir una urbanització prop de Macarella, a la finca coneguda com el Perico, sembla ser que lligada directament a un alt càrrec del Partit Popular i llavors diputat a les Corts Generals.

Un projecte que va covar a l'anterior legislatura i que quan ha esclatat ha estat l'origen de la crisi més greu que mai no ha conegut l'ajuntament de Ciutadella de Menorca, i a la vegada la crisi més greu que ha sofert el Partit Popular en aquella població, i és que, efectivament, la diferència de parers dins el mateix grup municipal del PP de Ciutadella va fer que es produís una escissió de fet al seu si de tal manera que un grup de regidors populars es va convertir en sector crític dins el propi ajuntament acusant l'alcalde de voler facilitar la urbanització del Perico utilitzant fins i tot la mentida per aconseguir aquesta finalitat.

La història és realment kafkiana i inclou des de viatges a Miami de regidors i tècnics municipals, i de la Comunitat Autònoma, convidats evidentment a veure les meravelles d'una urbanització d'alt *estànding* del mateix promotor, fins a les acusacions públiques d'un regidor del PP cap al seu alcalde on parlava de la presumpta oferta -i ho diré literalment, perquè així va sortir als mitjans de comunicació- "de substancioses comissions per als que acceptessin aplanar el camí per fer possible la maleïda urbanització". Una urbanització que coincidiria, és clar, amb la zona en la qual avui es pretén ampliar la protecció amb aquesta proposició de llei.

Un projecte urbanitzador que d'altra banda no s'han amagat de donar-ne els detalls, fent fins i tot fantasioses recreacions que sota la imatge de (...) Perico que somnia Franz Hachinger, incloïa residència de luxe, dos camps de golf, un club de tennis, un hotel, un centre de salut i fins i tot es varen permetre el luxe d'intentar acaramel·lar els ciutadans de Ciutadella amb la imatge d'un aeroport particular que alguns en varen fer befa, permetria als ciutadellencs salvar la increïble distància entre el seu poble i l'aeroport de Menorca, 40 quilòmetres, senyores i senyors ciutadans, vull dir, diputats, i ciutadans, és clar.

26.000 milions d'inversió li semblen al promotor, és evident, i als seus escolans d'amèn de Menorca, prou atractius, suficient justificació com perquè es passi per damunt de qualsevol vell·leïtat proteccionista, dels quals, i també ho llegiré literalment: "sols obstaculitzen la bona marxa de la ciutat", en paraules d'un dels involucrats en el projecte i conco de l'alcalde de Ciutadella. I tendria gràcia la cosa si no fos perquè és tan seriosa. Mentre el Grup del PP al Consell Insular votava en contra de la nostra proposta, en el sentit que fos aquella institució que presentés la llei d'ampliació de l'ANEI de la costa sud, amb l'argument que la protecció de la zona és cosa de l'ajuntament, el ple de l'ajuntament de Ciutadella aprovava una moció del Grup Socialista per la qual es rebutjava qualsevol projecte d'urbanització del Perico amb els vots de cinc regidors del PP, 14 contra 7. I mentre, les espases continuaven en alt dins l'ajuntament, dins un ajuntament bloquejat totalment, i els tribunals intentaven treure llum a les acusacions de regidors del PP, no dels altres grups, contra el seu alcalde, en el tema de les substancioses comissions, el president del Consell Insular de Menorca s'omplia la boca de crides als alcaldes a promoure una moratòria urbanística d'abast insular, que també amb paraules seves, "acabi amb creixements desordenats des de la perspectiva de la filosofia de la declaració de Menorca com a reserva de la biosfera". Quin *bluf*, Déu meu, quin *bluf*!

És lògic, per tant, que des de la desconfiança cap al que pugui succeir es presentin propostes com la que debatem avui, presentada pel Grup Socialista, com la que hem presentat des del PSM, que es debatrà d'aquí un parell de setmanes, tendents a ampliar la zona inclosa dins l'aneu de la costa sud de Ciutadella. En primer lloc, per la lògica dels informes científics que avalen que la protecció abasti una zona més àmplia, per recuperar el contingut de la proposta que l'any 88 va fer el Consell Insular de Menorca i, per suposat, per sortir al pas del joc dels especuladors de torn que poden, en un moment determinat, intentar novament les seves operacions davant l'ajuntament de Ciutadella, la crisi del qual no sabem encara com es resoldrà ni quina composició acabarà tenim.

I no em surtin dient que no s'han de modificar els límits que el Parlament va establir a la Llei d'àrees naturals, que les lleis es poden modificar dia sí i un altre no, que no s'atreveixin, que no ho facin o els haurem de recordar novament qui va ser el promotor de la primera modificació de la Llei d'àrees naturals i per defensar quins interessos particulars ho feren. Perquè avui, senyores i senyors diputats, és el moment de la veritat. Avui és el moment de demostrar que els discursos del creixement sostenible, que els discursos de la reserva de la biosfera són alguna cosa més que paraules. Avui és el moment de demostrar quines són les actituds reals davant els problemes ben reals també en les polítiques de defensa del medi natural a l'illa de Menorca.

L'editorial de la revista *Es cap de ponent* ho deia ben clar a finals de l'any passat, deia: "Els empresaris ecologistes - entre cometes- austriacs pensen que tenen la raó, han vingut a dir-nos que tenim els boscos bruts i descuidats, en permanent perill d'incendi, ens han mostrat la pastanaga dels llocs de feina, dels zeros milionaris, de l'aeroport, aquell mateix que vàrem perdre fa tants d'anys, ens han dit que farem feliços els directius de tota Europa, mesquins, que no tenen un lloc com Menorca per venir a descansar i a jugar a golf, van donar croquetes i vi als periodistes i els van passejar pel Perico i Macarella com un pare que passeja el fill per la finca de la família i l'hi diu: "Algún dia, fill meu, tot açò serà per a tu". Tot açò han fet, i més, Franz Hachinger i els seus acompanyants, però no ens han convençut". I no, no ens han convençut, però com que a gat escaldat, aigua tèbia li basta, com que hem pogut comprovar amb quina intensitat, amb quin inusitat interès determinats sectors del PP de Ciutadella amb el seu alcalde al front, combrega amb els plantejaments urbanitzadors de la zona, entenem que és l'hora de fer una passa més i deixar clarament protegida la zona d'acord amb els límits que estableix la proposició de llei que presenta avui el Grup Socialista. Perquè és precisament quan veim la conxorxa d'interessos comesa i manipulacions que s'han produït al voltant d'aquest projecte, quan més convençuts ens sentim que és ben necessari prendre totes les mesures que assegurin la protecció de la zona, no fos que la confiança ens fes perdre de vista que davant tants d'interessos sempre n'hi ha de disposats a canviar el que sigui, fins i tot a canviar-se la camisa.

Que quedi clar, per tant, que al contrari del que han afirmat determinats dirigents del PP, és absolutament necessària aquesta ampliació del límits de l'ANEI de la costa sud, i potser la votació d'avui permetrà que es clarifiquin moltes coses, permetrà comprovar si tot aquell discurs del creixement sostenible és alguna cosa més que paraules, com deia abans, si tot el muntatge de la reserva de la biosfera ha estat una simple operació d'imatge, un simple maquillatge destinat a amagar la veritadera faç dels que continuen pensant i actuant com sempre.

És per açò que em sembla que aquesta proposta d'avui ha de servir, com a mínim, per fer caure caretes i saber, conèixer realment qui és qui, perquè, em permetin acabar la meva intervenció amb una pregunta molt simple: qui té por que es protegeixi el Perico?, dit d'una altra manera, a qui no interessa i per quin motiu que s'incrementi la protecció d'aquella zona?, li fa mal a algú?, a qui? I aquests que defensaran que no es protegeixi, és perquè volen protegir els interessos d'aquest algú?

Res més. Gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. Andreu Casanovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Molt breument, perquè aquest és un tema que venim arrossegant ja des de fa mesos, i va ser tractat pel plenari del Consell Insular de Menorca, pràcticament amb els mateixos termes. Allà, la majoria dels consellers, diputats també en aquest parlament, vam rebutjar aquesta proposta del Grup Socialista.

El tema va ser tractat dia 18 de desembre de l'any 95 i el mateix president del Consell Insular de Menorca, el Sr. Triay i Humbert, va dir entre d'altres coses que el Grup Popular no donarà suport a cap projecte urbanístic que estigui en una zona protegida com a ANEI. Dins la Comissió Insular d'Urbanisme sempre es tindrà en compte que els projectes presentats pels ajuntaments han de respectar la legislació vigent, o sigui la Llei d'espais naturals i el Pla general de Ciutadella, en aquests moments i sobretot.

Ja fa uns anys aquest parlament va fer una llei d'espais naturals coneguda com una de les millors lleis que s'han fet dins aquest territori, i quan dic aquest territori no només és Balears, sinó també el nacional i l'europeu. El fet que ara, perquè hi ha una crisi política a un ajuntament determinat, Ciutadella, es vulgui fer una reforma d'una llei a cops d'una crisi, a impulsos, amb motius d'oportunisme, no ens sembla rigorós ni seriós, perquè en cap moment no estan disposats que qualsevol ajuntament a qualsevol lloc de Balears, on hi hagi una petita crisi, anar canviant les lleis a impulsos de crisis. Les lleis s'han de canviar, s'han de modificar de manera molt més raonada, de manera molt més seriosa i rigorosa.

Açò és tot el que volia dir. Respecte d'altres aspectes de l'ajuntament de Ciutadella i del Partit Popular, deixin que sigui el mateix Partit Popular, en el recent comitè executiu elegit a Ciutadella, qui decideixi, i els aspectes que vostè ha esmentat que són en mans de la Justícia, deixin que sigui la Justícia que decideixi. Evidentment que els podem assegurar des de Ciutadella que la Justícia obrarà en conseqüència, i quan obri, caigui qui caigui, ha d'assumir les seves responsabilitats.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Socialista, té la paraula la portaveu, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Francament, estam espantats, estam espantats des del Grup Socialista que dins el Partit Popular ningú no sigui capaç de demanar responsabilitats polítiques per la crisi institucional que hi ha, que ningú del Partit Popular, després de cinc mesos de no govern a un poble com Ciutadella, ningú del Partit Popular no digui res, que ja ho resoldran, quan? L'única manera de resoldre la crisi de Ciutadella és acabant amb les expectatives urbanitzadores, és l'únic que sustenta un alcalde, alcalde a qui vostès continuen donant suport. Aquests són els fets clars, i per açò l'oportunitat, que no és oportunisme, de presentar aquesta proposició de llei.

Les lleis es canvien o no es canvien, quan fa falta; les lleis, i la Llei d'espais naturals que efectivament era una bona llei i era molt millor als seus inicis pel que fa a aquest tros, quan les retxes per allà on passaven estaven justificades en estudis científics. El pacte del Partit Popular amb el trànsfuga de torn, ni un argument científic per modificar les retxes, excepte, evidentment, el títol de propietat, el títol de propietat sí, i per aquí es va modificar una llei. I, per tant, avui creim que tenim la necessitat d'exigir que es restitueixi una qüestió que es va fer malament, i que, per tant, és de dret que es corregeixi.

Ens diuen com una gran cosa que no canviaran les lleis a impulsos de crisis, no, ho han fet per interessos personals altres vegades de dirigents del Partit Popular seu, que és més important segons dirigents i o diputats que seuen aquí, en aquesta cambra, que tot el que és un govern d'un ajuntament. És a dir, que tot un partit per una persona farà el que sigui, en canvi, per un poble, ben al contrari. Per tant, aquí vertaderament és dura la responsabilitat i el silenci del Partit Popular, i ho resolen, a més dient que mantenen el compromís i el fan públic dins una ANEI no hi faran res. És que precisament aquest espai que volem protegir no està dins una ANEI, sempre amb dobles llenguatges, sempre. Precisament demanam que es fiqui dins una ANEI una zona que és propietat, d'acord amb el Registre Mercantil, de gent lligada al Partit Popular, amb interessos i pressions familiars i polítiques, que mantenen assegut a un alcalde que ha estat imputat dins un procés judicial, per al mateix procés. És a dir que tot un poble s'ha de sacrificar pels interessos personals d'una persona. I açò és totalment injust. Tenen la responsabilitat de resoldre ja, han passat més de cinc mesos i estam absolutament aturats; i l'única manera de resoldre és acabar amb tota perspectiva urbanitzadora d'un espai que ara no és ANEI perquè la retxa la varen pactar PP i trànsfuga. Açò són els fets i demanam que aquests fets es restitueixin i assenyalar una cosa i recordar el que hem assenyalat: els motius de rectificació de la retxa, del pacte del Partit Popular, són clars i ningú els ha desmentit; aquest senyor va dir concretament que nosaltres defensam els promotors de la urbanització prevista a Macarella, no ho ha desmentit des de l'any 88, no ho ha desmentit ningú, per tant a què juguen. Defensen, continuen defensant tot un procés d'urbanització que, evidentment, té noms i llinatges, té interessos personals.

Repetim, és totalment rebutjable, i el silenci de l'altra gent del Partit Popular que seu aquí, que van de regeneradors, sembla mentida que avui siguin capaços de votar en contra d'aquesta proposició de llei, perquè es mantenen les mateixes actituds de sempre, que sempre es lluita per interessos personals i mai pels interessos del poble. I així vertaderament tenim i ens va. Resoldre la crisi no crec que ho facin per ara mentre vostès propicien maquinacions constant. I açò és el que tenen, açò és el que es mereixen i veurem si el poble de Ciutadella els passa comptes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. És curiós perquè s'ha tractat de dur un problema aquí, s'ha dut a un ordre del dia, i llavors es tracta quasi bé un problema que hi és, però no sé fins a quin punt té a veure al cent per cent amb el que vostè, Sra. Barceló, planteja.

De moment, el Partit Popular de Ciutadella serà qui resolgui els problemes que tenguí dins el propi partit perquè el Partit Popular de Ciutadella no defuig les seves responsabilitats. Per tant, esperi una miqueta, i el comitè executiu recentment elegit veurà quina és la solució.

Li agraeisc que ens recomani que ho facem així, ens digui la responsabilitat que hem de prendre i com hem d'actuar. Li ho agraeisc, però també estic espantat que una representant del Partit Socialista vulgui donar exemple de com es demanen responsabilitats polítiques, de com s'han de donar lliçons que els interessos generals estan sobre els particulars, perquè vostès, gràcies a aquestes lliçons que no han sabut donar, han perdut el govern de l'Estat espanyol.

(Remor de veus)

No ho deim nosaltres, ho diu la premsa, jo de vegades a vostès els ho agraeisc.

Si vol parlar de l'ajuntament de Ciutadella jo no m'opòs que presenti una altra proposta i en parlem, però escolti'm, jo li diré que se n'ocupi de les institucions on vostè té més responsabilitats de govern, on en té el seu partit, per exemple basta avui llegir el diari sobre el pacte de progrés del Consell Insular de Mallorca, on els propis funcionaris el qualifiquen de farsa. Per tant, no es fiqui dins l'ajuntament de Ciutadella i deixi que siguin ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

... els ciutadellencs, amb els seus representants els que decideixin aquestes qüestions.

Per altra banda, reafirmar el fet que el Consell Insular de Menorca, en paraules del seu president, s'ha manifestat contrari a qualsevol temptativa urbanitzadora en aquesta zona, perquè això contravindria el que disposa el Pla de desenvolupament sostenible, el marc de la reserva de la biosfera i la moratòria urbanística, curiosament totes aquestes coses impulsades pel Partit Popular.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació:

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la presa en consideració de la modificació i ampliació de l'àmbit de protecció de la costa sud de Ciutadella a la Llei d'espais naturals, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

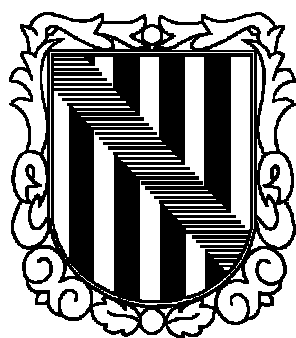
Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 27; en contra, 29; cap abstenció. Queda rebutjada la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

I abans d'acabar, anunciar a totes les senyores i a tots els senyors diputats que han de formar part d'aquestes dues comissions no permanents, que la seva constitució es farà ara, de manera immediata, una després de l'altra. Per tant, no se'n vagin enfora que conculsi la primera es farà la primera, mantenint després la Junta de Portaveus. Les constitucions es faran a la Sala Verda.

Moltes gràcies, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma